

ENSIMMÄINEN NEFIN KIRJA

Hänen hallituksensa ja opetustehtävänsä

Kertomus Lehistä ja hänen vaimostaan Sariasta ja hänen neljästä pojastaan, joiden nimet - vanhimmasta alkaen - olivat Laaman, Lemuel, Sam ja Nefi. Herra kehoittaa Lehiä lähtemään Jerusalemin maasta, koska hän profetoi kansalle sen jumalattomuudesta ja tämä tavoittelee hänen henkeään. Hän suorittaa kolmen päivän matkan erämaahan perheensä mukanaan. Nefi ottaa veljensä mukaansa ja palaa Jerusalemin maahan noutamaan juutalaisten aikakirjoja. Kertomus heidän kärsimyksistään. He ottaat Ismaelin tyttären vaimoikseen. He ottavat perheensä ja lähtevät erämaahan. Heidän kärsimyksensä ja vaivansa erämaassa. Heidän matkojensa kulku. He tulevat suurten vetten partaalle. Nefin veljet kapinoivat häntä vastaan. Hän saattaa heidät ymmälle ja rakentaa laivan. He nimitävät paikan Runsaudenmaaksi. He purjehtivat suurten vetten poikki luvattuun maahan jne. Näin tapahtui Nefin kertomuksen mukaan; taikka toisin sanoen, minä Nefi, kirjoitin tämän muistiin.

1 LUKU

Lehin näyssä näkemä tulipatsas ja profetian kirja. Hän ennustaa Jerusalemia uhkaavan kohtalon ja Messiaan tulemisen. Juutalaiset tavoittelevat hänen henkeään.

1. Minä, Nefi, synnyin hyvistä vanhemmista ja siksi sain oppia jonkin verran kaikesta siitä, mitä isäni tiesi ja taisi; ja vaikka olen kokenut monia koettelemuksia elinpäivieni aikana, Herra kuitenkin on ollut minulle sangen armollinen kaikkina elinpäivinäni; koska niin olen oppinut paljon tuntemaan Jumalan hyvyttä ja salaisuuksia, kirjoitan muistiin, mitä olen elämäni aikana toimittanut.
2. Ja minä kirjoitan isäni kielellä aikakirjaa, jossa yhdistyy juutalaisten tietous ja egyptiläisten kieli.
3. Ja minä tiedän, että aikakirja, jota kirjoitan, on tosi; ja minä kirjoitan sitä omakätises-ti; ja minä kirjoitan sitä yhtäpitävästi sen kanssa, mitä tiedän.
4. Sillä tapahtui Sedekian, Juudan kuninkaan, ensimmäisen hallitusvuoden alussa - isäni Lehi oli asunut koko elämänsä ajan Jerusalemissa - että sinä vuonna tuli monta profeettaa, jotka profetoivat kansalle, että sen täytyi tehdä parannus, taikka suuren Jerusalemin kaupungin täytyi tuhoutua.
5. Sen tähden tapahtui, että isäni Lehi kulkiessaan rukoili Herraa kaikesta sydämestään kansansa puolesta.
6. Ja tapahtui hänen rukoillessaan Herraa, että ilmaantui tulipatsas, joka seisoi kalliolla hänen edessään; ja hän näki ja kuuli paljon; ja näkemänsä ja kuulemansa takia hän värisi ja vapisi suuresti.
7. Ja tapahtui, että hän palasi omaan taloonsa Jerusalemiin; ja hän heittäytyi vuoteel-leen Hengen ja näkemiensä asioiden vallassa.
8. Ja ollessaan näin Hengen vallassa hänet vietiin pois näyssä, jossa hän näki taivaiden aukenevan, ja hän oli näkevinään Jumalan istumassa valtaistuimellaan lukemattomien enkeliparvienv ympäröimänä, jotka lauloivat ja ylistivät Jumalaansa.
9. Ja tapahtui, että hän näki Yhden laskeutuvan taivaan keskestä, ja hän näki, että hän-tä ympäröivä kirkkaus voitti keskipäivän auringon kirkkauden.
10. Ja hän näki myös kaksitoista muuta, jotka seurasivat ensimmäistä, ja heidän loisteen-sa ylitti taivaan tähtien kirkkauden.
11. Ja he tulivat alas ja kulkivat maan päällä; ja ensimmäinen tuli ja seisoi isäni edessä ja antoi hänelle kirjan, pyytäen häntä lukemaan.
12. Ja tapahtui hänen lukiessaan, että hän täyttyi Herran Hengellä.
13. Ja hän luki, sanoen: Voi, voi Jerusalemia, sillä minä olen nähnyt sinun kauhistuksesi! Ja monta Jerusalemia koskevaa asiaa isäni luki - että se ja sen asukkaat hävitettäi-siin; monet saisivat miekasta surmansa, ja monet vietäisiin vankeina Babyloniin.
14. Ja tapahtui, että kun isäni oli lukenut ja nähnyt monia suuria ja ihmeellisiä asioita, hän puhkesi puhumaan Herralle monin huudahduksin, kuten: Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, oi Herra Jumala Kaikkivaltias! Valtaistuimesi on korkealla taivaissa, ja kaikkiin maan asukkaisiin ulottuu sinun valtasi ja hyvytyesi ja armosi; ja koska olet armollinen, sinä et sallii niiden hukkaa, jotka tykösi tulevat.
15. Ja tällä tavoin isäni ylisti Jumalaansa; sillä hänen sielunsa riemuitsi, ja koko hänen sydämensä oli täynnä siitä, mitä hän oli nähnyt, mitä Herra hänelle oli näyttänyt.
16. Mutta minä, Nefi, en kerro kaikkea, mitä isäni on kirjoittanut, sillä hän on kirjoittanut paljon sellaista, mitä hän näki näyissä ja unissa; ja hän on myös kirjoittanut monia asioita, joita hän profetoi ja joista hän puhui lapsilleen ja joita minä en aio kaikkia kertoa.
17. Vaan minä kerron siitä, mitä olen elämäni aikana toimittanut. Katso, minä laadin lyhennelmän isäni muistiinpanoista omakätisesti valmistamilleni levyille; ja laadittua-ni lyhennelmän isäni muistiinpanoista laadin kertomuksen omasta elämästäni.
18. Sen tähden haluaisin teidän tietävän, että sen jälkeen kun Herra oli näyttänyt niin monia ihmeellisiä asioita isälleni Lehille Jerusalemin hävityksestä, niin katso, hän meni kansan keskuuteen, alkaen profetoida ja julistaa ihmisille sitä mitä hän oli sekä nähnyt että kuullut.

19. Ja tapahtui, että juutalaiset pilkkasivat häntä niiden asioiden tähden, joita hän todisti heistä; sillä hän totisesti todisti heidän jumalattomuudestaan ja kauhistuksistaan; ja hän todisti, että hänen näkemänsä ja kuulemansa asiat ja myös hänen kirjasta luke-mansa asiat osoittivat selvästi Messiaan tulemisen sekä maailman lunastuksen.
20. Ja nämä asiat kuullessaan juutalaiset vihastuivat häneen, samoin kuin muinoin profeettoihin, joita he olivat karkoittaneet ja kivittäneet ja tappaneet; ja hänenkin henke-ään he väijyivät, ottaaksensa sen. Mutta katso, minä, Nefi, olen näytävä teille, että Herran laupeus ulottuu kaikkiin hänen valittuihinsa heidän uskonsa tähden, tehden heidät osallisiksi pelastuksen voimasta.

2 LUKU

Lehi lähtee perheineen Punaiseen mereen rajoittuvaan erämaahan. Hänen vanhemmat poikansa Laaman ja Lemuel napisevat häntä vastaan. Nefi ja Sam uskovat hänen sanoihinsa. Herran lupaukset Nefille.

1. Sillä katso, tapahtui, että Herra puhui isälleni unessa, sanoen hänelle: Autuas olet sinä, Lehi, tekojesi tähden; ja katso, sen tähden, että olet ollut uskollinen ja julistanut tälle kansalle, mitä käskin sinun julistaa, he tavoittelevat henkeäsi.
2. Ja tapahtui, että Herra käski unessa isääni ottamaan perheensä ja lähtemään erämaa-han.
3. Ja tapahtui, että hän oli kuuliainen Herran sanalle, minkä vuoksi hän teki, kuten Herra käski häntä.
4. Ja tapahtui, että hän lähti erämaahan. Ja hän jätti kotinsa ja perintömaansa, kultansa ja hopeansa ja kalleutensa, ottamatta mukaansa mitään muuta kuin perheensä, ruo-kavaroja ja telttoja, ja lähti erämaahan.
5. Ja hän tuli rajaseuduille likelle Punaisen meren rantoja; ja hän taivalsi erämaassa rajaseuduilla lähempänä Punaista merta; ja hän matkasi erämaassa perheineen, joka käsitti äitini Sarian ja vanhemmat veljeni, jotka olivat Laaman, Lemuel ja Sam.
6. Ja tapahtui, että hän kolme päivää erämaassa taivallettuaan pystytti telttansa erää-seen laaksoon joen partaalle.
7. Ja tapahtui, että hän rakensi alttarin kivistä ja uhrai Herralle ja kiitti Herraa, meidän Jumalaamme.
8. Ja tapahtui, että hän nimitti joen Laamaniksi, ja se laski Punaiseen mereen; ja laakso oli rajaseudulla lähellä sen suuta.
9. Ja kun isäni näki, että joen vedet laskivat Punaisen meren altaaseen, hän puhui Laa-manille, sanoen: Oi, jospa olisit tämän joen kaltainen, niin että alati virtaisit kaiken vanhurskauden altaaseen!
10. Ja hän puhui myös Lemuelille: oi, jospa olisit tämän laakson kaltainen, luja, kestävä ja järkkymätön Herran käskyjen pitämisessä.
11. Näin hän puhui Laamanin ja Lemuelin uppiniskaisuuden tähden; sillä katso, he napisi-ivat monista asioista isäänsä vastaan, koska hän oli näkyjen näkijä ja oli johdattanut heidät pois Jerusalemin maasta ja saattanut heidät jättämään perintömaansa, kultan-sa ja hopeansa ja kalleutensa sekä tuhoutumaan erämaassa. Ja tämän he sanoivat hänen tehneen sydämensä hullujen kuvittelujen tähden.
12. Ja siten Laaman ja Lemuel, jotka olivat vanhimmat, napisivat isäänsä vastaan. Ja he napisivat, koska he eivät tunteneet sen Jumalan tietä, joka oli luonut heidät.
13. Eivätkä he myöskään uskoneet, että Jerusalemin, tuo suuri kaupunki, voisi tuhoutua profeettain sanojen mukaisesti. Ja he olivat Jerusalemissa olevien juutalaisten kaltaisia, jotka tavoittelivat isäni henkeä.
14. Ja tapahtui, että isäni puhui heille voimallisesti Lemuelin laaksossa, sillä hän oli Hen-gen täyttämä, kunnes he vapisivat hänen edessään. Ja hän saattoi heidät ymmälle, niin että he eivät uskaltaneet sanoa häntä vastaan, vaan he tekivät, kuten hän käski heitä.
15. Ja isäni asui teltassa.
16. Ja tapahtui, että minä, Nefi, joka olin perin nuori, mutta siitä huolimatta kookas ja myös perin halukas tuntemaan Jumalan salaisuudet, sen vuoksi huusin Herraa, ja katso, hän katsoi puoleeni ja pehmitti sydämeni, niin että uskoin joka sanan siitä, mitä isäni oli puhunut; enkä minä sen vuoksi kapinoinut häntä vastaan veljeni lailla.
17. Ja minä puhuin Samille kertoen hänelle mitä Herra oli ilmoittanut minulle Pyhän Hen-kensä kautta. Ja tapahtui, että hän uskoi minun sanoihini.
18. Mutta katso, Laaman ja Lemuel eivät kuunnelleet sanojani; ja murheissani heidän sydämensä kovuuden tähden minä huusin Herran puoleen heidän tähtensä.
19. Ja tapahtui, että Herra puhui minulle, sanoen: Autuas olet sinä, Nefi, uskosi tähden, sillä sinä olet ahkerasti etsinyt minua sydämen nöyryydellä.
20. Ja mikäli te pidätte Minun käskyni, te tulette menestymään, aja teidät johdatetaan lupauksen maahan, maahan, jonka minä olen teitä varten valmistanut, maahan, joka on kaikkia muita maita oivallisempi.
21. Ja mikäli veljesi kapinoivat sinua vastaan, heidät hävitetään Herran kasvojen edestä.
22. Ja mikäli sinä pidät minun käskyni, sinusta tehdään johtaja ja opettaja veljillesi.
23. Sillä katso, sinä päivänä, jona he kapinoivat minua vastaan, minä kiroan heidät anka-ralla kirouksella, eikä heillä ole oleva valtaa sinun jälkeläisiisi, elleivät hekin kapinoi minua vastaan.
24. Ja jos käy niin, että he kapinoivat minua vastaan, heistä on tuleva vitsaus sinun jälke-läisillesi, herättämään heidän muistinsa.

3 LUKU

Lehin pojat lähetetään takaisin Jerusalemiin hakemaan vaskilevyjä. Laaban kieltäytyy luovuttamasta levyjä. Enkeli nuhtelee Laamania ja Lemuelia.

1. Ja tapahtui, että minä, Nefi, palasin isäni teltaan puhumasta Herran kanssa.
2. Ja tapahtui, että hän puhui minulle, sanoen: Katso, olen nähnyt unen, jossa Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja sinun veljiesi on palattava Jerusalemiin.
3. sillä katso, Laabanilla on juutalaisten historia ja myös sinun esi-isiesi sukuluettelo, ja ne ovat kaiverrettuina vaskilevyihin.
4. Sen tähden Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja sinun veljiesi on mentävä Laabanin taloon hakemaan aikakirjoja ja tuotava ne tänne erämaahan.
5. Ja katso, nyt sinun veljesi napisevat sanoen, että tehtävä, jota olen heiltä vaatinut, on vaikea; mutta katso, en ole minä sitä heiltä vaatinut, vaan se on Herran käsky.
6. Mene siis, poikani, ja sinulla on oleva Herran mielisuus, koska et ole napissut.
7. Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin isälleni: Minä menen ja teen, mitä Herra on käskennyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna mitään käskyjä ihmislapsille valmistamatta heille mahdollisuutta suorittaa sitä, mitä hän käskee heidän tehdä.
8. Ja tapahtui, että isäni nämä sanat kuultuaan oli sangen iloinen, sillä hän tiesi, että Herra oli minut siunannut.
9. Ja minä, Nefi, ja minun veljeni lähdimme matkaan erämaahan teltoinemme mennäksemme Jerusalemin maahan.
10. Ja tapahtui, että minä ja minun veljeni Jerusalemin maahan saavuttuamme pidimme neuvoa keskenämme.
11. Ja me heitimme arpaa siitä, kuka meistä menisi Laabanin taloon. Ja tapahtui, että arpa lankesi Laamanille; ja Laaman meni Laabanin taloon, ja hän puhui hänen kanssaan hänen istuessaan talossansa.
12. Ja hän pyysi Laabanilta aikakirjoja, jotka olivat kaiverrettuina vaskilevyihin ja sisälsivät isäni sukuluettelon.
13. Ja katso, tapahtui, että Laaban vihastui ja ajoi hänet luotaan; eikä hän tahtonut, että hän saisi aikakirjoja. Sen tähden hän sanoi hänelle: Katso, sinä olet rosvo, ja minä tapan sinut.
14. Mutta Laaman pakeni hänen luotaan ja kertoi meille, mitä Laaban oli tehnyt. Ja me kävimme hyvin murheellisiksi, ja veljeni olivat kääntymäisillään takaisin erämaahan isäni luo.
15. Mutta katso, minä sanoin heille näin: Niin totta kuin Herra elää ja me elämme, me emme mene isämme luo erämaahan ennen kuin olemme toimittaneet sen, mitä Herra on käskennyt meidän tehdä.
16. Olkaamme sen tähden uskolliset Herran käskyjen pitämisessä; menkäämme siis isämme perintömaalle, sillä katso, hän jätti jälkeensä kultaa ja hopeaa ja kaikenlaatuista rikkauksia. Ja kaiken tämän hän on tehnyt Herran käskyjen perusteella.
17. Sillä hän tiesi, että Jerusalemin täytyi tuhoutua ihmisten jumalattomuuden tähden.
18. Sillä katso, he ovat hyljänneet profeettain sanat. Jos siis isäni asuisi tässä maassa, sen jälkeen kun hän on saanut käskyn paeta maasta, niin katso, hänkin tuhoutuisi. Sen tähden on välttämätöntä, että hän pakenee maasta.
19. Ja katso, on Jumalan viisautta, että meidän on saatava nämä aikakirjat, jotta voisimme säilyttää lapsillemme isäimme kielen;
20. Ja myös, jotta voisimme säilyttää heille kaikkien pyhien profeettojen suun kautta puhutut sanat, jotka heille on antanut Jumalan Henki ja voima maailman alusta alkaen aina tähän hetkeen saakka.
21. Ja tapahtui, että minä sain tällä tavoin puhuttuani veljeni vakuuttuneiksi siitä, että heidän tuli olla uskolliset Jumalan käskyjen pitämisessä.
22. Ja tapahtui, että me menimme perintömaallemme, ja me kokosimme kultamme ja hopeamme ja kalleutemme.
23. Ja koottuamme nämä tavarat me menimme taas takaisin Laabanin talolle.
24. Ja tapahtui, että me menimme sisään Laabanin luo ja pyysimme häntä antamaan meille aikakirjat, jotka olivat kaiverrettuina vaskilevyihin, mistä antaisimme hänelle kultamme ja hopeamme ja kaikki kalleutemme.
25. Ja tapahtui, että kun Laaban näki meidän omaisuutemme sekä että se oli hyvin suuri, hän himoitsi sitä siinä määrin, että hän ajoi meidät ulos ja lähetti palvelijansa surmaamaan meitä, jotta hän saisi meidän omaisuutemme.
26. Ja tapahtui, että me pakenimme Laabanin palvelijoita ja meidän oli pakko jättää omaisuutemme jälkeemme, ja se joutui Laabanin käsiin.
27. Ja tapahtui, että me pakenimme erämaahan, eivätkä Laabanin palvelijat saavuttaneet meitä, ja me kätkeydyimme erään kallion luolaan.
28. Ja tapahtui, että Laaman vihastui minuun sekä isääni; ja myös Lemuel, sillä hän kuunteli Laamanin sanoja. Sen tähden Laaman ja Lemuel puhuivat paljon kovia sanoja meille, nuoremmille veljillemme, sauvallakin meitä lyöden.
29. Ja tapahtui, että kun he löivät meitä sauvalla, niin katso, Herran enkeli tuli ja seisoi heidän edessään, ja hän puhui heille, sanoen: Miksi lyötte nuorempaa veljeänne sauvalla? Ettekö tiedä, että Herra on valinnut hänet teidän hallitsijaksenne, mikä on tapahtunut teidän pahuutenne tähden? Katso, menkää takaisin Jerusalemiin, ja Herra on antava Laabanin teidän käsiinne.
30. Ja puhuttuaan meille enkeli meni pois.
31. Ja enkeliin lähdettyä Laaman ja Lemuel alkoivat jälleen napista, sanoen: Kuinka on mahdollista, että Herra toimittaisi Laabanin käsiimme? Katso, hän on mahtava mies, ja hän voi käskeä viittäkymmentä, jopa surmatakin viisikymmentä, miksei siis meitäkin?

4 LUKU

Nefin onnistuu saada viekkautensa avulla levyt haltuunsa. Laaban saa surmansa omasta miekkautensa. Soram seuraa Nefiä ja hänen veljiään erämaahan.

1. Ja tapahtui, että minä puhuin veljilleni, sanoen: Menkäämme takaisin Jerusalemiin ja olkaamme uskolliset Herran käskyjen pitämisessä; sillä katso, hän on mahtavampi kuin kaikki maa, miksei siis mahtavampi kuin Laaban viisinekympmeninensä tai vaikkapa kymmeninetuhansinensä?
2. Menkäämme siis; olkaamme vahvat kuin Mooses; sillä totisesti hän puhui Punaisen meren vesille, ja ne jakautuivat kahtaalle, ja isämme pääsivät kulkemaan niiden halki, pois orjuudesta, kuivaa myöten, ja faraon sotajoukot seurasivat ja hukkuivat Punaisen meren vesiin.
3. Katso, te tiedätte, että tämä on totta; ja te tiedätte myös, että enkeli on puhunut teille, voitteko siis epäillä? Menkäämme; Herra kykenee pelastamaan meidät samoin kuin isämme ja tuhoamaan Laabanin samoin kuin egyptiläiset.
4. Kun nyt olin puhunut nämä sanat, he olivat vielä vihoissaan ja jatkoivat vielä napinaansa; mutta he kuitenkin seurasivat minua, kunnes saavuimme Jerusalemin muurien edustalle.
5. Ja tämä tapahtui yöllä; ja minä suostutin heidät piiloutumaan muurien ulkopuolelle. Ja heidän piilouduttuaan minä, Nefi, hiivin kaupunkiin edeten Laabanin taloa kohti.
6. Ja Henki johdatti minua, minun edeltä käsin tietämättäni, mitä minun tuli tehdä.
7. Siitä huolimatta kuljin eteenpäin, ja kun tulin lähelle Laabanin taloa, näin erään miehen, joka oli kaatunut maahan tielleni, sillä hän oli juopunut viinistä.
8. Ja tullessani miehen luo huomasin hänet Laabaniksi.
9. Ja minä näin hänen miekkansa ja vedin sen tupestaan; ja sen kahva oli puhdasta kultaa, ja se oli erinomaisen hienoa työtä, ja minä näin, että sen terä oli kaikkein kallisarvoisinta terästä.
10. Ja tapahtui, että Henki kehoitti minua tappamaan Laabanin; mutta minä sanoin sydämessäni: Ikänäni en ole ihmisverta vuodattanut. Ja minä vetäydyin pois, toivoen, ettei minun olisi tarvinnut surmata häntä.
11. Ja Henki sanoi minulle taas: Katso, Herra on antanut hänet sinun käsiisi. Ja minä tiesin myös, että hän oli tavoittanut minun omaa henkeäni; eikä hän kuunnellut Herran käskyjä; ja hän oli myös ottanut meidän omaisuutemme.
12. Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle taas: Tapa hänet, sillä Herra on antanut hänet sinun käsiisi;
13. katso, Herra surmaa jumalattomat toteuttaakseen vanhurskaat aivoituksensa. Parempi on, että yksi ihminen tuhoutuu, kuin että kansakunta häviäisi ja tuhoutuisi epäuskon vallassa.
14. Ja kun minä, Nefi, nyt olin kuullut nämä sanat, muistin Herran sanat, jotka hän puhui minulle erämaassa sanoen: Mikäli sinun jälkeläisesi pitävät minun käskyni, he tulevat menestymään lupauksen maassa.
15. Ja minä ajattelin myös, etteivät he voisi Pitää Herran käskyjä Mooseksen lain mukaisesti, ellei heillä olisi lakia.
16. Ja minä tiesin Myös, että laki oli kaiverrettuna vaskilevyihin.
17. Ja minä tiesin myös, että Herra oli antanut Laabanin minun käsiini tämän takia - jotta saisin aikakirjat hänen käskyjensä mukaisesti.
18. Sen tähden tottelin Hengen ääntä ja tartuin Laabania hiuksista ja sivalsin hänen pänsä poikki hänen omalla miekallaan.
19. Ja sivallettuani Laabanin pään poikki hänen omalla miekallaan otin Laabanin vaatteet ja puin ne ylleni, joka ainoan kappaleen, ja vyötin hänen varusteensa kupeelleni.
20. Ja tehtyäni tämän menin Laabanin aarrekammioon. Ja katso, kulkiessani Laabanin aarrekammion päin näin sen Laabanin palvelijan, jolla oli aarrekammion avaimet. Ja minä käskin häntä Laabanin äänellä tulemaan kanssani aarrekammioon.
21. Ja hän luuli minua isännäkseen Laabaniksi, sillä hän näki vaatteet sekä kupeelleni vyöttämäni miekan.
22. Ja hän puhui minulle juutalaisten vanhimmista, joiden parissa hän tiesi isäntänsä Laabanin yöllä olleen.
23. Ja minä puhuin hänelle, ikään kuin olisin ollut Laaban.
24. Ja sanoin hänelle myös vieväni vaskilevyihin kaiverretut aikakirjat vanhemmille veljilleni, jotka olivat muurien edustalla.
25. Ja pyysin häntä seuraamaan minua.
26. Ja luullen minun puhuvan seurakunnan veljistä ja minun tosiaan olevan se Laaban, jonka minä olin surmannut, hän seurasi minua.
27. Ja minun ollessani menossa veljiäni luo jotka olivat muurien ulkopuolella, hän puhui minulle moneen kertaan juutalaisten vanhimmista.
28. Ja tapahtui, että Laabanin minut nähdessään peljästy suuresti, ja samoin Lemuel ja Sam. Ja he pakenivat luotani; sillä he luulivat, että tulija oli Laaban ja että hän oli surmannut minut ja oli tullut tavoittelemaan heidänkin henkeään.
29. Ja tapahtui, että huusin heitä, ja he kuuluivat minua; ja niin he lakkasivat pakenemasta luotani.
30. Ja tapahtui, että Laabanin palvelija veljeni nähdessään alkoi vapista ja aikoi paeta luotani palatakseen Jerusalemin kaupunkiin.
31. Ja silloin minä Nefi, joka olin kookas mies ja olin myös saanut paljon voimaa Herralta, tartuin hänestä kiinni, ettei hän pakenisi.
32. Ja tapahtui, että minä puhuin hänen kanssaan, että jos hän kuulisi minun sanojani ja meidän sanojamme me, niin totta kuin Herra elää ja minä elän, säästäisimme hänen henkensä.
33. Ja aivan valalla vanhoen sanoin hänelle, ettei hänen tarvinnut peljätä; että hän olisi vapaa mies meidän laillamme, jos lähtisi kanssamme erämaahan.
34. Ja puhuin hänelle myös, sanoen: Varmasti Herra on käskenyt meitä tekemään tämän; ja eikö meidän tule tarkoin pitää Herran käskyä? Jos siis lähdet erämaahan isäni luo, olet saava sijan keskuudessamme.
35. Ja tapahtui, että Soram rohkaistui puhumistani sanoista. Sillä Soram oli palvelijan nimi; ja hän lupasi lähteä erämaahan isäni luo. Ja hän vannoi meille myöskin valan, että hän pysyisi luonamme siitä ajasta alkaen.

36. Ja me toivoimme hartaasti, että hän jäisi luoksemme, jotta juutalaiset eivät saisi tietää paostamme erämaahan ja etteivät he ryhtyisi ajamaan meitä takaa ja surmaisi meitä.
37. Ja tapahtui, että kun Soram oli vannonut meille valan, me lakkasimme pelkäämästä häntä.
38. Ja tapahtui, että me otimme vaskilevyt ja Laabanin palvelijan ja lähdimme erämaahan matkaamaan isämme teltalle.

5 LUKU

Saria syyttelee Lehiä. Molemmat iloitsevat poikiensa paluusta. Vaskilevyjen sisällys. Lehi Joosefin jälkeläinen. Myös Laaban sitä sukua. Lehin profetiat.

1. Ja tapahtui, että meidän tultuamme erämaahan isämme luo hän täytyi ilolla, ja myös äitini Saria oli perin iloinen, sillä hän oli raskaasti surrut meidän tähtemme.
2. Sillä hän oli luullut meidän menehtyneen erämaahan; ja hän oli myös syytellyt isääni näkyjen näkijäksi, sanoen: Katso, sinä olet johdattanut meidät pois perintömaastamme, eikä poikiani ole enää, ja me menehdymme erämaahan.
3. Ja tällä tavoin puhuen äitini oli syytellyt isääni.
4. Ja oli tapahtunut, että isäni puhui hänelle, sanoen: Minä tiedän, että olen näkyjen näkijä, sillä ellen olisi nähnyt Jumalan asioita näyssä, en olisi päässyt tietämään Jumalan hyvyyttä, vaan olisin jäänyt Jerusalemiin ja tuhoutunut veljieni mukana.
5. Mutta katso, olen saanut lupauksen maan, mistä iloitsen; ja minä tiedän myös, että Herra pelastaa poikani Laabanin käsistä ja tuo heidät meille takaisin erämaahan.
6. Ja tällä tavoin puhuen isäni Lehi lohdutti äitiäni Sariaa meidän suhteemme, meidän matkatessamme erämaassa Jerusalemin maata kohti hakemaan juutalaisten aikakirjoja.
7. Ja meidän palattuamme isäni telttaan, katso, heidän ilonsa oli täydellinen, ja äitini sai lohdutuksen.
8. Ja hän puhui, sanoen: Nyt minä tiedän varmasti, että Herra on käsenyt miestäni pakenemaan erämaahan; ja minä tiedän myös varmasti, että Herra on suojellut poikiani ja pelastanut heidät Laabanin käsistä ja antanut heille voiman, millä he saattoivat suorittaa sen, mitä Herra oli käsenyt heidän tehdä. Ja tällä tavalla hän puhui.
9. Ja tapahtui, että he iloitsivat suuresti ja uhrasivat teuras- ja polttouhreja Herralle; ja he kiittivät Israelin Jumalaa.
10. Ja heidän kiitettyään Israelin Jumalaa isäni Lehi otti vaskilevyihin kaiverretut muistiinpanot ja tutki niitä alusta alkaen.
11. Ja hän näki, että ne sisälsivät Mooseksen viisi kirjaa, joissa kerrottiin maailman luomisesta ja myös Aadamista ja Eevasta, jotka olivat ensimmäiset vanhempamme;
12. ja myös juutalaisten historian alusta alkaen aina Sedekian, Juudan kuninkaan, hallituskauden alkuun saakka;
13. ja myös pyhien profeettain profetiat, alusta alkaen aina Sedekian hallituskauden alkuun saakka; ja myös monta profetiaa, jotka oli puhuttu Jeremian suun kautta.
14. Ja tapahtui, että isäni Lehi löysi vaskilevyistä myös isiensä sukuuuttelon; ja niin hän sai tietää olevansa Joosefin jälkeläinen, saman Joosefin, joka oli Jaakobin poika, joka myytiin Egyptiin, ja jota Herra oli kädellään varjellut, jotta hän varjelisi isänsä Jaakobin ja koko hänen huoneensa nälkäkuolemalta.
15. Ja heidät oli myös johdattanut pois orjuudesta ja Egyptin maasta sama Jumala, joka oli varjellut heidät.
16. Ja siten isäni Lehi löysi isiensä sukuuuttelon. Ja myös Laaban oli Joosefin jälkeläinen, minkä vuoksi hän ja hänen isänsä olivat pitäneet aikakirjat.
17. Ja kun nyt isäni näki kaiken tämän, hän täytyi Hengellä ja alkoi profetoida jälkeläisistään -
18. että nämä vaskilevyt tulisivat kaikille kansanheimoille, sukukunnille, kielille ja kansoille, jotka olivat hänen jälkeläisiään.
19. Sen vuoksi hän sanoi, etteivät nämä vaskilevyt koskaan tuhoutuisi; eikä niitä myöskään aika himmentäisi. Ja hän profetoi paljon jälkeläisistään.
20. Ja tapahtui, että minä ja isäni olimme tähän mennessä pitäneet käskyt, jotka Herra oli meille antanut.
21. Ja me olimme saaneet käsiimme aikakirjat, jotka Herra oli käsenyt meidän hankkia, ja tutkineet niitä ja havainneet ne arvokkaiksi, perin arvokkaiksi meille, koska me niin saatoimme säilyttää Herran käskyt lapsillemme.
22. Sen tähden oli Herran viisautta, että me kuljettaisimme niitä mukanaamme matkatessamme erämaassa lupauksen maata kohti.

6 LUKU

Nefin tarkoitus. Hän kirjoittaa sellaista, mikä on Jumalalle otollista.

1. Ja nyt minä, Nefi, en esitä tässä kertomukseni osassa isieni sukuuutteloa enkä milloinkaan myöhemminkään tule esittämään sitä näillä levyillä, joita parhaillaan kirjoitan; sillä se on esitettyinä muistiinpanoissa, jotka isäni on tehnyt; sen tähden minä en sitä tähän kirjaan kirjoita.
2. Sillä riittää, kun sanon, että me olemme Joosefin jälkeläisiä.
3. Eikä minun ole tarpeen pyrkiä yksityiskohtaisesti esittämään täydellistä selostusta kaikista isäni asioista, sillä niitä ei voi kirjoittaa näille levyille, koska tarvitsen tilaa Jumalan asioiden kirjoittamiseen.
4. Sillä minun vakaana aikomukseni on saada ihmiset tulemaan Aabrahamin Jumalan ja Iisakin Jumalan ja Jaakobin Jumalan tykö ja pelastumaan.
5. Sen tähden en kirjoita sitä, mikä on otollista maailmalle, vaan sitä, mikä on otollista Jumalalle ja niille, jotka eivät ole maailmasta.

6. Siksi minä kiellän jälkeläisiäni täyttämästä näitä levyjä sellaisella, millä ei ole ihmislapsille arvoa.

7 LUKU

Lehin pojat lähetetään taas takaisin Jerusalemiin. Ismael ja hänen huoneensa suostuvat liittymään Lehin seuraan. Eripuraisuutta. Köysillä sidottu Nefi vapautuu uskon voimalla. Hänen kapinaan nousseet veljensä katuvat.

1. Ja nyt minä tahtoisin teidän tietävän, että isäni Lehin lakattua profetoimasta jälkeläistään tapahtui, että Herra puhui hänelle taas, sanoen, ettei hänen pitänyt ottaa perhettään yksinään erämaahan, vaan että hänen poikiensa tuli ottaa tyttäriä vai- moikseen herättääksensä Herralle siementä lupauksen maassa.
2. Ja tapahtui, että Herra antoi hänelle käskyn, että minun, Nefin, ja veljieni oli jälleen palattava Jerusalemin maahan noutamaan Ismaelia ja hänen perhettään erämaahan.
3. Ja tapahtui, että minä, Nefi, lähdin jälleen veljineni erämaahan mennäkseni Jerusalemiin.
4. Ja tapahtui, että me menimme Ismaelin talolle, ja me saavutimme Ismaelin silmissä siinä määrin suosion, että puhuimme hänelle Herran sanat.
5. Ja tapahtui, että Herra pehmitti Ismaelin ja myös hänen huonekuntansa sydämen, niin että he lähtivät meidän matkaamme erämaahan, isämme teltalle.
6. Ja tapahtui, että meidän matkatessamme erämaassa, katso, Laaman ja Lemuel ja kaksi Ismaelin tyttäristä ja kaksi Ismaelin pojista ja heidän perheensä nousivat kapi- naan meitä vastaan; minua, Nefiä, ja Samia ja isäänsä Ismaelia ja hänen vaimoan ja hänen kolmea muuta tytärtään vastaan.
7. Ja tapahtui tässä kapinassa, että he halusivat palata Jerusalemin maahan.
8. Ja minä, Nefi, olin murheissani heidän sydämensä kovuuden tähden, minkä vuoksi puhuin heille, sanoen varsinkin Laamanille ja Lemuelille: Katso, te olette vanhempia veljiäni, ja kuinka voitte olla niin sydämeltänne kovia ja ymmärrykseltänne sokeita, että minun, teidän nuoremman veljenne, on puhuttava teille ja näytettävä teille esi- merkkiä?
9. Kuinka ette ole kuunnelleet Herran sanaa?
10. Kuinka olette unohtaneet nähneenne Herran enkelin?
11. Ja kuinka olette unohtaneet, mitä suuria asioita Herra on tehnyt meidän puolestamme pelastaessaan meidät Laabanin käsistä, ja myös jotta saisimme aikakirjat?
12. Ja kuinka olette unohtaneet, että Herra pystyy tekemään kaiken, tahtonsa mukaan ihmislasten hyväksi, jos he vain uskovat häneen? Olkaamme siis uskolliset hänelle.
13. Ja jos niin on, että me olemme uskolliset hänelle, saamme lupauksen maan; ja joskus tulevaisuudessa saatte nähdä, että Herran sana Jerusalemin hävityksestä on käyvä toteen; sillä kaiken, mitä Herra on puhunut Jerusalemin hävityksestä, täytyy käydä toteen.
14. Sillä katso, Herran Henki lakkaa pian kiistelemästä heidän kanssansa; sillä katso, he ovat hyljänneet profeetat, ja Jeremian he ovat heittäneet vankeuteen. Ja he ovat tavoitelleet isäni henkeä, niin että he ovat karkoittaneet hänet maasta.
15. Siis katso, minä sanon teille, että jos palaatte Jerusalemiin, tekin tuhoudutte heidän kanssaan. Ja nyt menkää siihen maahan, jos olette niin valintanne tehneet, ja muista- kaa ne sanat, jotka puhun teille: jos menette, niin tekin tuhoudutte; sillä näin Herran Henki vaatii minua puhumaan.
16. Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, olin puhunut nämä sanat veljilleni, he vihastuivat minuun. Ja tapahtui, että he kävivät minuun käsiksi, sillä katso, he olivat perin vihois- saan, ja sitoivat minut köysiin, sillä he aikoivat ottaa minut hengiltä, jättääkseen minut erämaahan, villipetojen ruoaksi.
17. Mutta tapahtui, että minä rukoilin Herraa, sanoen: Oi Herra, uskoni mukaan, joka minulla on sinuun, päästä minut veljieni käsistä ja anna minulle voimaa katkoakseni nämä siteet, joilla minut on sidottu.
18. Ja tapahtui, että kun olin sanonut nämä sanat, niin katso, siteet kirposivat käsistäni ja jaloistani, ja minä seisoin veljieni edessä puhuen heille taas.
19. Ja tapahtui, että he taaskin vihastuivat minuun ja yrittivät käydä minuun käsiksi; mutta katso, yksi Ismaelin tyttäristä ja myös tämän äiti ja yksi Ismaelin pojista puhui veljilleni sillä seurauksella, että he pehmittivät sydämensä; ja he lakkasivat tavoitte- lemasta henkeäni.
20. Ja tapahtui, että he olivat murheissaan jumalattomuutensa tähden, niin että he ku- martuivat maahan edessäni, pyytäen minua antamaan heille anteeksi, mitä olivat tehneet minua vastaan.
21. Ja tapahtui, että minä vilpittömästi annoin heille anteeksi kaiken, mitä he olivat teh- neet, ja kehoitin heitä rukoilemaan Herralta Jumalaltansa anteeksi. Ja tapahtui, että he tekivät niin. Ja heidän rukoiltuaan Herraa me taas jatkoimme matkaamme isämme telttaa kohti.
22. Ja tapahtui, että me tulimme isämme teltalle. Ja minun ja veljieni ja koko Ismaelin huoneen tultua isäni teltalle he kiittivät Herraa Jumalaansa; ja he uhrasivat hänelle teuras- ja polttouhreja.

8 LUKU

Lehin uni puusta, joesta ja rautakaiteesta. Laaman ja Lemuel eivät syö puun hedelmiä.

1. Ja tapahtui, että me olimme koonneet kaikenlaisia siemeniä, kaikkia lajeja, sekä kai- kenlaisten viljalaatujen että kaikenlaisten hedelmien siemeniä.
2. Ja tapahtui, että isäni, erämaassa oleskellessaan, puhui meille, sanoen: Katso, minä olen nähnyt unen tai, toisin sanoen, olen nähnyt näyn.

3. Ja katso, sen tähden, mitä olen nähnyt, minun on syytä iloita Herrassa Nefin ja myös Samin tähden; sillä minun on syytä olettaa, että he ja myös monet heidän jälkeläisistään pelastuvat.
4. Mutta katso, Laaman ja Lemuel, minä pelkään suuresti teidän puolestanne; sillä katso, olin näkevinäni unessani pimeän ja synkän erämaan.
5. Ja tapahtui, että näin erään miehen, jolla oli yllään valkoinen viitta; ja hän tuli ja pysähtyi eteeni.
6. Ja tapahtui, että hän puhui minulle, pyytäen minua seuraamaan itseään.
7. Ja tapahtui, että häntä seurattessani huomasin olevani pimeässä ja synkässä erämaassa.
8. Ja taivallettuani monen tunnin matkan pimeässä aloin rukoilla Herraa, että hän armahtaisi minua suuren laupeutensa tähden.
9. Ja tapahtui minun rukoiltuani Herraa, että näin suuren ja avaran kentän.
10. Ja tapahtui, että näin puun, jonka hedelmät olivat riemastuttavan suloiset.
11. Ja tapahtui, että menin ja söin sen hedelmiä; ja minä huomasin, että ne olivat suloisimpia kaikista, niitä milloinkaan olin maistanut. Ja minä huomasin, että sen hedelmien valkoisuus voitti kaiken aikaisemmin näkemäni valkoisuuden.
12. Ja syödessäni sen hedelmiä äärettömän suuri ilo täytti sieluni; sen tähden minä aloin toivoa, että perheenikin voisi syödä niitä; sillä minä tiesin, että ne olivat kaikkia muita hedelmiä suloisempia.
13. Ja katsahtaessani ympärilleni, jotta kenties olisin löytänyt perheenikin, minä näin vesivirran; ja se juoksi läheltä puuta, jonka hedelmiä söin.
14. Ja minä katselin, nähdäkseni, mistä se tuli; ja minä näin sen lähtökohdan vähän matkan päässä; ja sen lähtökohdassa näin äitinne Sarian sekä Samin ja Nefin; ja he seisovat ikään kuin tietämättä mihin mennä.
15. Ja tapahtui, että minä viittasin heille ja sanoin heille myös kovalla äänellä, että he tulisivat luokseni syömään hedelmiä, jotka olivat kaikkia muita hedelmiä ihanampia.
16. Ja tapahtui, että he tulivat luokseni syömään hedelmiä.
17. Ja tapahtui, että minä halusin myös Laamanin ja Lemuelin tulevan syömään hedelmiä; siksi suuntasin silmäni virran alkulähdettä kohti, jotta mahdollisesti näkisin heidät.
18. Ja tapahtui, että minä näin heidät, mutta he eivät tahtoneet tulla luokseni hedelmiä syömään.
19. Ja minä näin rautakaiteen, joka noudatti virranäyrästä, johtaen puulle, jonka luona seisoin.
20. Ja minä näin myös suoran ja kaidan polun, joka kulki rautakaiteen suunnassa ja johti puulle, jonka luona seisoin; ja se vei myös joen alkulähteen kautta kentälle, joka oli suuri ja avara kuin kokonainen maailma.
21. Ja minä näin lukemattomia kansanjoukkoja, joista monet kiiruhtivat eteenpäin päätäkseen polulle, joka johti puulle, jonka luona seisoin.
22. Ja tapahtui, että he etenivät ja alkoivat kulkea puulle johtavaa polkua myöten.
23. Ja tapahtui, että nousi pimeyden sumu, ylen vahva pimeyden sumu, niin että ne, jotka olivat alkaneet kulkea polkua myöten, eksyivät tieltä, vaeltaen pois ja joutuen hukkaan.
24. Ja tapahtui, että minä näin toisia, jotka kiiruhtivat eteenpäin; ja he tulivat ja tarttuivat rautakaiteen päähän; ja he kiiruhtivat eteenpäin pimeyden sumun läpi, pitäen kiinni rautakaiteesta, kunnes pääsivät syömään puun hedelmiä.
25. Ja syötyään puun hedelmiä he katselivat ympärilleen, ikään kuin olisivat olleet häpeissään.
26. Ja minäkin katselin ympärilleni, ja vesivirran toisella puolella minä näin suuren ja avaran rakennuksen; ja se riippui ikään kuin ilmassa korkealla maasta.
27. Ja se oli täynnä ihmisiä, sekä vanhoja että nuoria, sekä miehiä että naisia; ja heidän pukeutumistapansa oli erittäin hieno; ja he pilkkasivat ja osoittivat sormellaan niitä, jotka olivat tulleet syömään hedelmiä.
28. Ja maistettuaan hedelmiä he olivat häpeissään niiden takia, jotka heitä pilkkasivat; ja he poikkesivat kielletyille poluille ja joutuivat hukkaan.
29. Mutta nyt minä, Nefi, en kerro kaikkia isäni sanoja.
30. Vaan, lyhyesti kirjoittaakseni, katso, hän näki toisten ihmisjoukkojen kiiruhtavan eteenpäin; ja he tulivat ja tarttuivat kiinni rautakaiteen päästä; ja he kiiruhtivat tietään eteenpäin, pitäen alati kiinni rautakaiteesta, kunnes pääsivät perille ja laskeutuivat maahan syömään puun hedelmiä.
31. Ja hän näki muitakin joukkoja, jotka hapuilivat tietään tuota suurta ja avaraa rakennusta kohti.
32. Ja tapahtui, että monet hukkuivat lähteen syvyyksiin; ja monet hävisivät hänen silmistään lähtiessään vaeltamaan vieraita teitä.
33. Ja suuri oli se ihmisjoukko, joka meni tuohon outoon rakennukseen. Ja mentyään siihen rakennukseen he osoittivat halveksien sormellaan minua ja niitä, jotka myös olivat syömässä hedelmiä; mutta me emme kiinnittäneet heihin huomiota.
34. Nämä ovat isäni sanat: Sillä kuka vain kiinnitti heihin huomiota, luopui pois.
35. Eivätkä Laaman ja Lemuel syöneet hedelmiä, sanoi isäni.
36. Ja tapahtui isäni puhuttua kaiken unestaan eli näyståän, ja hän puhui pitkälti, että hän sanoi meille näiden näyssä näkemimensä asioiden takia suuresti pelkäävänsä Laamanin ja Lemuelin puolesta; hän pelkäsi, että heidät karkoitettaisiin Herran kasvojen edestä.
37. Ja sitten hän kehoitti heitä, niin hartaasti kuin vain hellä isä voi, kuulemaan hänen sanojaan, että Herra ehkä olisi heille armollinen eikä karkoittaisi heitä tyköään; isäni saarnasi heille.
38. Ja sen jälkeen kun hän oli saarnannut heille ja myös profetoitunut heille paljon asioita, hän pyysi heitä pitämään Herran käskyt; ja hän lakkasi puhumasta heille.

Nefin levyistä. Kaksi muistiinpanokokoelmaa, toinen jumalanpalveluksesta, toinen hallitsijoista, sodista jne.

1. Ja kaiken tämän isäni näki ja kuuli ja puhui asuessaan teltassa Lemuelin laaksossa, ja erittäin paljon muutakin, mitä ei näille levyille voida kirjoittaa.
2. Ja kun nyt olen puhunut näistä levyistä, katso, ne eivät ole niitä levyjä, joille kirjoitan kansani täydellisen historian; sillä niille levyille, joihin kirjoitan kansani täydellisen historian, olen antanut Nefin nimen; niitä siis sanotaan Nefin levyiksi minun oman nimeni mukaan; ja myös näitä levyjä sanotaan Nefin levyiksi.
3. Kuitenkin minä olen saanut Herralta käskyn tehdä nämä levyt nimenomaan sitä varten, että niihin kaiverrettaisiin kertomus kansani jumalanpalveluksesta.
4. Toisiin levyihin kaiverrettaisiin kertomus kuninkaiden hallituksesta sekä kansani sodista ja riitaisuuksista; nämä levyt ovat siis suurimmaksi osaksi jumalanpalvelusta koskevia, ja toiset levyt ovat suurimmaksi osaksi kuninkaiden hallitusta sekä kansani sotia ja riitaisuuksia koskevia.
5. Herra on siis käskenyt minua tekemään nämä levyt jotakin hänen viisasta tarkoitustaan varten, jota tarkoitusta minä en tunne.
6. Mutta Herra tietää kaikki alusta asti; niinpä hän valmistaa tien, minkä kautta saattaa täytäntöön kaikki tekonsa ihmislasten keskuudessa; sillä katso, hänellä on kaikki valta kaikkien sanojensa toteuttamiseen. Ja näin on. Amen.

10 LUKU

Lehi ennustaa Babylonin vankeuden ja Jumalan Karitsan tulemisen. Israelin huonetta verrataan öljypuuhun. Vertauskuva hajottamisesta ja myöhemmin tapahtuvasta kokoamisesta.

1. Ja nyt minä, Nefi, ryhdyn laatimaan näille levyille kertomusta toimistani, hallituksestani ja palvelustehtävistäni; sen tähden minun, voidakseni jatkaa kertomustani, täytyy puhua jotakin isästäni sekä veljistäni.
2. Sillä katso, tapahtui, että kun isäni oli lakannut kertomasta unestaan sekä kehoittamasta heitä kaikkeen kilvoitteluun, hän puhui heille juutalaisista;
3. että sen jälkeen kun heidät on tuhottu sekä samaten tuo suuri Jerusalemin kaupunki, ja monet viety vankeuteen Babyloniin, he Herran soveliaaksi katsomana aikana jälleen palasivat ja heidät tuotaisiin takaisin vankeudesta; ja kun heidät on tuotu takaisin vankeudesta, he jälleen vallitsivat perintömaataan.
4. Ja kuusisataa vuotta siitä ajasta, jolloin isäni lähti Jerusalemista, Herra Jumala herättäisi profeetan juutalaisten keskuudesta - Messiaan eli toisin sanoen maailman Vapah-tajan.
5. Ja hän puhui myös profeetoista, kuinka monet olivat todistaneet näistä asioista, tätä Messiaasta koskevista, josta hän oli puhunut, eli tästä maailman Lunastajasta.
6. sen tähden koko ihmiskunta oli kadotetussa ja langenneessa tilassa ja tulisi aina olemaan, ellei se panisi luottamustaan tähän Lunastajaan.
7. Ja hän puhui myös profeetasta, joka tulisi ennen Messiaasta valmistamaan Herran tietä;
8. hän menisi ja huutaisi erämaassa: Valmistakaa Herran tie ja tehkää hänen polkunsa suoriksi; sillä teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne; ja hän on minua väkevämpi, enkä minä ole kelvollinen päästämään hänen kengänpaulaansakaan. Ja paljon isäni puhui tästä asiasta.
9. Ja isäni sanoi hänen kastavan Betabarassa, Jordanin tuolla puolella; ja hän sanoi myös, että hän kastaisi vedellä ja että hän vedellä kastaisi Messiaan.
10. Ja kastettuaan vedellä Messiaan hän näkisi ja todistaisi kastaneensa Jumalan Karitsan, joka ottaisi pois maailman synnit.
11. Ja tapahtui, että kun isäni oli puhunut nämä sanat, hän puhui veljilleni evankeliumista, jota julistettaisiin juutalaisten keskuudessa, sekä juutalaisten joutumisesta epäuskoon. Ja heidän surmattuaan Messiaan, joka oli tuleva, hän surmatuksi tultuaan nousi kuolleista ja ilmoittaisi itsensä Pyhän Hengen kautta pakanoille.
12. Isäni puhui myös paljon pakanoista sekä Israelin huoneesta, että sitä verrattaisiin öljypuuhun, jonka oksat taitettaisiin pois ja siroteltaisiin kaikkialle maan päälle.
13. Sen tähden, hän sanoi, oli välttämätöntä, että meidät johdettaisiin yksimielisyyden vallitessa lupauksen maahan, jotta toteutuisi Herran sana, että meidät hajotettaisiin kaikkialle maan päälle.
14. Ja Israelin huoneen tultua hajotetuksi se koottaisiin jälleen yhteen; eli vihdoinkin, kun pakanat olisivat saaneet evankeliumin täyteyden, öljypuun luonnolliset oksat eli Israelin huoneen jäännökset oksastettaisiin paikoilleen eli he oppisivat tuntemaan totisen Messiaan, Herransa ja Lunastajansa.
15. Ja tällä tavoin isäni profetoi ja puhui veljilleni, ja paljon muutakin, mitä en kirjoita tähän kirjaan, koska olen toiseen kirjaani kirjoittanut niistä niin paljon kuin oli tarkoituksenmukaista.
16. Ja kaikki tämä, mistä olen puhunut, tapahtui, kun isäni asui teltassa Lemuelin laaksossa.
17. Ja tapahtui, että minä, Nefi, kuultuani kaikki isäni sanat siitä, mitä hän oli nähnyt näyssä sekä siitä, mitä hän puhui Pyhän Hengen voimalla, minkä voiman hän sai uskosta Jumalan Poikaan - ja Jumalan Poika oli Messias, joka oli tuleva - minä, Nefi, olin myös halukas näkemään ja kuulemaan ja tuntemaan näitä asioita Pyhän Hengen voimalla, joka on Jumalan lahja kaikille niille, jotka ahkerasti etsivät häntä, sekä muinaisina aikoina että sinä aikana, jolloin hän ilmoittaa itsensä ihmislapsille.

18. Sillä hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti; ja tie on valmistettuna kaikille ihmisille maailman perustamisesta asti, mikäli he tekevät parannuksen ja tulevat hänen tykönsä.
19. Sillä joka ahkerasti etsii, hän löytää; ja Jumalan salaisuudet ilmaistaan heille Pyhän Hengen voimalla yhtä hyvin näinä aikoina kuin muinaisinakin aikoina ja sekä muinaisina aikoina että tulevina aikoina, sen tähden Herran kulku on yksi ja ikuinen ympyrä.
20. Sen tähden muista, oi ihminen, että olet kaikista teoistasi joutuva tuomiolle.
21. Jos te siis olette tavoitelleet pahaa koetusaikananne, niin teidät havaitaan saastaisiksi Jumalan tuomioistuimen edessä; eikä mikään saastainen voi asua Jumalan tykönä; sen tähden teidät ikuisiksi ajoiksi hyljätään.
22. Ja Pyhä Henki antaa minulle valtuuden puhua näistä asioista, niitä kieltämättä.

11 LUKU

Nefi ja Herran Henki, Lehin profeetallinen uni tulkitaan. Nefi näkee näyssä Neitsyen ja Jumalan Pojan. Ennustus Kristuksen tehtävästä.

1. Sillä tapahtui sen jälkeen, kun olin toivonut oppivani tuntemaan asioita, joita isäni oli nähnyt, ja uskoen, että Herra kykeni saattamaan ne tietooni, että minä istuessani näitä asioita sydämessäni tutkistellen kulkeuduin Herran Hengessä erittäin korkealle vuorelle, jota en ollut milloinkaan ennen nähnyt ja jolle en ollut milloinkaan ennen jalallani astunut.
2. Ja Henki sanoi minulle: Katso, mitä haluat?
3. Ja minä sanoin: Minä haluan nähdä sen, mitä isäni näki.
4. Ja Henki sanoi minulle: Uskotko, että isäsi näki apuun, josta hän on puhunut?
5. Ja minä sanoin: Uskon, sinä tiedät, että minä uskon jokaisen isäni sanan.
6. Ja kun olin lausunut nämä sanat, Henki huusi kovalla äänellä, sanoen: Hoosianna Herralle, korkeimmalle Jumalalle, sillä hän on kaiken maan, totisesti kaiken Jumala. Ja autuas olet sinä, Nefi, koska sinä uskot korkeimman Jumalan Poikaan; sen tähden saat nähdä sen, mitä olet halunnut.
7. Ja katso, tämä annettakoon sinulle merkiksi siitä, että sen jälkeen kun olet nähnyt puun, joka kantoi niitä hedelmiä, joita isäsi maistoi, olet näkevä myös ihmisen laskeutuvan taivaasta, ja hänet olet näkevä omin silmin; ja hänet nähtyäsi sinun tulee todistaa, että hän on Jumalan Poika.
8. Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin puun; ja se oli sen puun kaltainen, jonka isäni oli nähnyt; ja sen kauneus ylitti suuresti, perin suuresti kaiken kauneuden, ja sen valkoisuus ylitti vastalangenneen lumen valkoisuuden.
9. Ja tapahtui, että minä sanoin Hengelle, sen jälkeen kun olin nähnyt puun: Huomaan, että olet näyttänyt minulle puun, joka on kaikkea muuta kallisarvoisempi.
10. Ja hän sanoi minulle: Mitä haluat?
11. Ja minä sanoin hänelle: Kuulla sen selityksen. Sillä minä puhuin hänelle, kuten ihminen puhuu; sillä näin, että hän oli ihmisen hahmossa; mutta kuitenkin tiesin, että hän oli Herran Henki; ja hän puhui minulle, niin kuin mies puhuttelee toista.
12. Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ikään kuin häneen katsoakseni enkä nähnyt häntä; sillä hän oli lähtenyt luotani.
13. Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin Jerusalemin suuren kaupungin ja muitakin kaupunkeja. Ja minä näin Nasaretin kaupungin; ja Nasaretin kaupungissa näin neitsyen, joka oli perin puhdas ja valkea.
14. Ja tapahtui, että näin taivaiden aukenevan; ja enkeli tuli alas ja seiso i edessäni; ja hän sanoi minulle: Nefi, mitä näet?
15. Ja minä sanoin hänelle: Neitsyen, kauneimman ja puhtaimman kaikista neitsyistä.
16. Ja hän sanoi minulle: Ymmärrätkö, kuinka Jumala alentaa itsensä?
17. Ja minä sanoin hänelle: Minä tiedän, että hän rakastaa lapsiaan; mutta en tiedä kaikkien asioiden tarkoitusta.
18. Ja hän sanoi minulle: Katso, neitsyt, jonka näet, on Jumalan Pojan äiti, lihan tavan mukaan.
19. Ja tapahtui, että minä näin, kuinka neitsyt kulkeutui pois Hengessä; ja kun hän oli kulkeutunut pois Hengessä, enkeli puhui minulle jonkin ajan kuluttua, sanoen: Katso!
20. Ja minä katsoin ja näin taas neitsyen, ja hän kantoi lasta sylissään.
21. Ja enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan Karitsa, iankaikkisen Isän Poika! Ymmärrätkö isäsi näkemän puun merkityksen?
22. Ja minä vastasin hänelle, sanoen: Ymmärrän, se on jumalan rakkaus, joka virtaa ihmislusten sydämiin; sen tähden se on ihanin kaikesta.
23. Ja hän puhui minulle, sanoen: Niin, ja sielulle riemuisin.
24. Ja sanottuaan nämä sanat hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin Jumalan Pojan menevän ihmislusten joukkoon; ja minä näin monien lankeavan maahan hänen jalkojensa juureen ja palvelevan häntä.
25. Ja tapahtui, että minä huomasin isäni näkemän rautakaiteen Jumalan sanaksi, joka johti elävän veden lähteelle eli elämän puulle; ja tämä vesi kuvaa Jumalan rakkautta; ja minä havaitsin myös, että elämän puu kuvasi Jumalan rakkautta.
26. Ja enkeli sanoi minulle taas: Katso ja näe kuinka Jumala alentaa itsensä!
27. Ja minä katsoin ja näin maailman Lunastajan, josta isäni oli puhunut; ja näin myös profeetan, joka oli valmistava tien hänen edellään. Ja Jumalan Karitsa tuli hänen kastettavakseen; ja kun hänet oli kastettu, minä näin taivaiden aukenevan ja Pyhän Hengen laskeutuvan taivaasta ja jäävän hänen päälleen, kyyhkysen muodossa.
28. Ja minä näin, että hän meni ja opetti kansaa voimassa ja suuressa kirkkaudessa; ja suuret joukot kerääntyivät kuulemaan häntä; ja minä näin, että he karkoittivat hänet keskuudestaan.
29. Ja minä näin myös kaksitoista muuta, jotka seurasivat häntä. Ja tapahtui, että he kulkeutuivat Hengessä pois kasvojeni edestä, enkä minä nähnyt heitä.
30. Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle taaskin, sanoen: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin taivaiden jälleen aukenevan, ja minä näin enkelien laskeutuvan ihmislusten luo; ja he palvelivat heitä.
31. Ja hän puhui minulle taaskin, sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin Jumalan Karitsan kulkevan ihmislusten joukossa. Ja minä näin suuret joukot ihmisiä, jotka olivat sairaita ja joita kaikenlaiset taudit ja riivaajat ja saastaiset henget vaivasivat; ja enkeli puhui ja näytti minulle kaiken tämän. Ja Jumalan Karitsan voima paransi heidät; ja riivaajat ja saastaiset henget ajettiin ulos.
32. Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle taaskin, sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin Jumalan Karitsan, jonka ihmiset olivat ottaneet kiinni; maailma tuomitsi iankaikkisen Jumalan Pojan, ja minä todistan siitä, mitä näin.
33. Ja minä, Nefi, näin, että hänet ylennettiin ristille ja surmattiin maailman syntien tähden.

34. Ja kun hänet oli surmattu, minä näin maan ihmispaljouksien kokoontuneen yhteen taistelemaan Karitsan apostoleja vastaan; sillä sitä nimeä Herran enkeli käytti niistä kahdestatoista.
35. Ja maan ihmispaljous keräytyi yhteen; ja minä näin, että he olivat suuressa ja avarassa rakennuksessa, joka oli isäni näkemän rakennuksen kaltainen. Ja Herran enkeli puhui minulle taas, sanoen: Katso maailmaa ja sen viisautta; katso, Israelin huone on kerääntynyt taistelemaan Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.
36. Ja tapahtui, että minä näin ja todistan, että tuo suuri ja avara rakennus oli maailman ylpeys; ja se sortui, ja sen sortuminen oli perin suuri. Ja Herran enkeli puhui minulle taaskin, sanoen: Tällainen on oleva kaikkien kansanheimojen, sukukuntien, kielten ja kansojen perikato, jotka taistelevat Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.

12 LUKU

Nefi näkee näyssä lupauksen maan. Vapahtajan tuleva ilmestyminen Nefin kansalle. Heidän vanhurskautensa, pahuutensa ja tuhonsa ennustetaan.

1. Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso ja näe jälkeläisesi ja myös veljiesi jälkeläiset. Ja minä katsoin ja näin lupauksen maan; ja minä näin kansanjoukkoja, ikään kuin heitä olisi ollut yhtä paljon kuin meren hiekkaa.
2. Ja tapahtui, että näin ihmispaljouksien keräytyneen taisteluun toisiansa vastaan; ja minä näin: oli sotien melskettä ja sanomia sodista ja miekalla toimeenpantuja verilöylyjä kansani keskuudessa.
3. Ja tapahtui, että minä näin monen sukupolven vaihtuvan sotien ja riitaisuuksien jatkuessa maassa; ja näin monia kaupunkeja, niin etten niitä edes luenut.
4. Ja tapahtui, että minä näin pimeyden sumun peittävän lupauksen maan; ja minä näin salamoita ja kuulin jyrinää, sekä maanjäristyksiä ja kaikenlaista rajua melskettä; ja minä näin maan ja kallioiden halkeavan; ja minä näin vuorten hajoavan kappaleiksi, ja minä näin maan tasankojen repeilevän; ja ininä näin monien kaupunkien vajoavan; ja minä näin, kuinka tuli poltti monet; ja minä näin monen sortuvan maahan sen järähdellessä.
5. Ja tapahtui minun nähtyäni nämä asiat, että näin pimeyden huurun vetäytyvän pois maan pinnalta; ja katso, minä näin ihmisjoukkoja, jotka olivat kaatuneet Herran suurten ja kauhistavien tuomioiden tähden.
6. Ja minä näin taivaiden aukenevan ja Jumalan Karitsan laskeutuvan taivaasta; ja hän tuli alas ja näyttäytyi heille.
7. Ja minä näin myös ja todistan, että Pyhä Henki laskeutui kahdentoista muun päälle; ja he olivat Jumalan asettamia ja valitsevia.
8. Ja enkeli puhui minulle. sanoen: Katso Karitsan kahtatoista opetuslasta, jotka on valittu palvelemaan ja opettamaan jälkeläisiäsi.
9. Ja hän sanoi minulle: Muistatko Karitsan kaksitoista apostolia? Katso, he ovat ne, jotka tulevat tuomitsemaan Israelin kaksitoista sukukuntaa. Sen tähden he tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläistesi kaksitoista palvelijaa, sillä te olette Israelin huonetta.
10. Ja nämä kaksitoista opettajaa, jotka sinä näet, tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläisesi. Ja katso, he ovat ikuisesti vanhurskaita; sillä koska he uskovat Jumalan Karitsaan, heidän vaatteensa valkaistaan hänen veressään.
11. Ja enkeli sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin kolmen sukupolven vaeltavan ohitse vanhurskaudessa; ja heidän vaatteensa olivat valkeat kuin Jumalan Karitsan. Ja enkeli sanoi minulle: Nämä on valkaistu Karitsan veressä, koska he uskovat häneen.
12. Ja minä, Nefi, näin myös monen neljännessä sukupolvesta vaeltavan ohitse vanhurskaudessa.
13. Ja tapahtui, että minä näin maan ihmispaljouksien keräytyneen yhteen.
14. Ja enkeli sanoi minulle: Katso jälkeläisiäsi sekä veljiesi jälkeläisiä.
15. Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin jälkeläiskansani keräytyneen yhteen suuriksi joukoiksi veljieni jälkeläisiä vastaan; ja he olivat keräytyneet yhteen taistellaksensa.
16. Ja enkeli puhui minulle, sanoen: Katso saastaisen veden lähettä, jonka isäsi näki, ja jokea, josta hän puhui; ja sen syvyydet ovat helvetin syvyyksiä.
17. Ja pimeyden sumut ovat perkeleen kiusauksia, joka sokaisee silmät ja paaduttaa ihmislasten sydämet ja johdattaa heidät laveille teille, niin että he tuhoutuvat ja joutuvat hukkaan.
18. Ja suuri ja avara rakennus, jonka isäsi näki, kuvaa ihmislasten ylpeyttä ja turhia kuvitteluja. Ja suuri ja kauhistava juopa erottaa heidät: Ikuisen Jumalan ja Messiaan oikeudenmukaisen tuomion sana, Messiaan, joka on Jumalan Karitsa, josta Pyhä Henki todistaa maailman alusta tähän hetkeen saakka ja tästä hetkestä edelleen ja ikuisesti.
19. Ja enkelin näin puhuessa minä katsoin ja näin veljieni jälkeläisten taistelevan minun jälkeläisiäni vastaan enkelin sanojen mukaisesti; ja minun jälkeläisten ylpeyden tähden ja perkeleen kiusausten tähden minä näin veljieni jälkeläisten saavan voiton minun jälkeläiskansastani.
20. Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin veljieni jälkeläiskansan voittaneen minun jälkeläiseni, ja he levisivät suurin joukoin yli maan.
21. Ja minä näin heidän keräytyneen suuriksi joukoiksi; ja minä näin: oli sotien melskettä ja sanomia sodista heidän keskuudessaan; ja sotien melskeissä ja sodan sanomain keskellä näin monen sukupolven katoavan.
22. Ja enkeli sanoi minulle: Katso, nämä tulevat sortumaan epäuskoon.
23. Ja tapahtui, että minä näin heidän epäuskoon sorruttuaan muuttuvan tummaihoiseksi ja inhottavaksi ja saastaiseksi kansaksi, jossa laiskuus ja kaikenlaiset kauhistukset vallitsivat.

13 LUKU

Pakanakansat. Suuri ja iljettävä kirkko. Ennustus Amerikan historiasta. Raamattu ja Mormonin Kirja.

1. Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle, sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin monta kansaa ja valtakuntaa.
2. Ja enkeli sanoi minulle: Mitä näet? Ja minä sanoin: Minä näen monta kansaa ja valtakuntaa.
3. Ja hän sanoi minulle: Nämä ovat pakanakansat ja pakanain valtakunnat.
4. Ja tapahtui, että minä näin pakanakansojen keskuudessa suuren kirkon perustamisen.
5. Ja enkeli sanoi minulle: Katso kirkon perustusta, kirkon, joka on kaikkia muita kirkkoja iljettävämpi, joka surmaa Jumalan pyhät, joka kiduttaa heitä ja kahlitsee heidät ja alistaa heidät rautaikeeseen ja heittää heidät vankeuteen.
6. Ja tapahtui, että minä näin tämän suuren ja iljettävän kirkon; ja minä näin, että perkele oli sen perustus.
7. Ja minä näin myös kultaa ja hopeaa ja silkkiä ja purppuraa ja hienoa kerrattua pellavaista ja kaikenlaisia kallisarvoisia vaatteita; ja minä näin monta porttoa.
8. Ja enkeli puhui minulle, sanoen: Katso kultaa ja hopeaa ja silkkiä ja purppuraa ja hienoa kerrattua pellavaista ja kallisarvoisia vaatteita sekä porttoja; ne ovat tämän suuren ja iljettävän kirkon himon esineitä.
9. Ja maailman ylistyksen tähden he myös tuhoavat Jumalan pyhät ja heittävät heidät vankeuteen.
10. Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin suuria vesiä; ja ne erottivat pakanat veljieni jälkeläisistä.
11. Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan viha on kohdannut veljiesi jälkeläisiä.
12. Ja minä katsoin ja näin pakanain keskellä miehen, jonka paljot vedet erottivat veljieni jälkeläisistä; ja minä näin Jumalan Hengen laskeutuvan alas ja vaikuttavan mieheen, ja hän kulki paljojen vetten yli veljieni jälkeläisten luo, jotka olivat luvatussa maassa.
13. Ja tapahtui, että minä näin, kuinka Jumalan Henki vaikutti muihin pakanoihin; ja he lähtivät pois orjuudesta ja kulkivat paljojen vetten yli.
14. Ja tapahtui, että minä näin suuret joukot pakanoita lupauksen maassa; ja minä näin, että Jumalan viha oli kohdannut veljieni jälkeläisiä ja heidät hajotettiin pakanain tieltä ja heidät kukistettiin.
15. Ja minä näin, että Herran Henki oli pakanain päällä, ja he menestyivät ja saivat maan perintöosuudeksensa; ja minä näin, että he olivat valkoisia ja perin kauniita ja näöltään ihania, kuten minun kansani ennen kukistumistaan.
16. Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että pakanat, jotka olivat lähteneet pois orjuudesta, nöyryivät Herran edessä, ja Herran voima oli heidän kanssaan.
17. Ja minä näin, että pakanat, joista he polveutuivat, olivat keräytyneet vesille ja myöskin maalle taistellakseen heitä vastaan.
18. Ja minä näin, että Jumalan voima oli heidän kanssaan ja myös että Jumalan viha oli kohdannut kaikkia niitä, jotka olivat keräytyneet heitä vastaan taistelemaan.
19. Ja minä, Nefi, näin, että Jumalan voima oli vapauttanut pakanat, jotka olivat lähteneet orjuudesta, kaikkien muiden kansojen käsistä.
20. Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin heidän menestyvän maassa; ja minä näin kirjan, jota kuljetettiin heidän keskellään.
21. Ja enkeli sanoi minulle: Tiedätkö tämän kirjan tarkoituksen?
22. Ja minä sanoin hänelle: En tiedä.
23. Ja hän sanoi: Katso, se on lähtöisin juutalaisten suusta. Ja minä, Nefi, näin sen; ja hän sanoi minulle: Kirja, jonka näet, on juutalaisten historia; se sisältää Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja se sisältää myös monien pyhien profettaain profetioita; ja se on muistiin merkittyä historiaa, kuten vaskilevyihin tehdyt kaiverrukset, vaikka niitä ei olekaan niin monta; ne sisältävät kuitenkin Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; sen tähden ne ovat suuriarvoiset pakanoille.
24. Ja Herran enkeli sanoi minulle: Sinä olet nähnyt, että kirja lähti juutalaisten suusta; ja kun se lähti juutalaisten suusta, se sisälsi Herran evankeliumin selkeänä ja yksinkertaisena, Herran, josta ne kaksitoista apostolia todistavat; ja he todistavat yhtäpitävästi sen totuuden kanssa, joka on Jumalan Karitsassa.
25. Sen tähden nämä asiat kulkeutuvat puhtaina juutalaisilta pakanoille, yhtäpitävästi sen totuuden kanssa, joka on Jumalassa.
26. Ja niiden siirryttyä Karitsan kahdentoista apostolin välityksellä juutalaisilta pakanoille sinä näet suuren ja iljettävän kirkon perustamisen, joka kirkko on kaikkia muita kirkkoja iljettävämpi; sillä katso, se on ottanut Karitsan evankeliumista pois monia osia, jotka ovat selkeitä ja erittäin suuriarvoisia; ja myös monia Herran liittoja se on poistanut.
27. Ja tämän kaiken se on tehnyt väärstelläkseen Herran suorat tiet ja sokaistakseen ihmislasten silmät ja paaduttaakseen heidän sydämensä.
28. Sinä siis näet, että kirjan kulkeuduttua tämän suuren ja iljettävän kirkon käsien lävitse on monta selkeää ja suuriarvoista kohtaa poistettu tästä kirjasta, joka on Jumalan Karitsan kirja.
29. Ja näiden selkeiden ja suuriarvoisten kohtien tultua poistetuiksi se kulkeutuu kaikille pakanakansoille; ja sen kulkeuduttua kaikille pakanakansoille, jopa niiden paljojen vettenkin ylitse, jotka olet nähnyt, pakanoiden mukana, jotka ovat lähteneet orjuudesta, sinä näet, että niiden monien selkeiden ja suuriarvoisten asioiden tähden, jotka on poistettu kirjasta ja jotka olivat ihmislasten selkeästi käsitettävissä yhtäpitävästi sen selkeyden kanssa, joka on Jumalan Karitsassa - näiden Karitsan evankeliumista poistettujen asioiden tähden äärettömän monet kompastuvat, niin että saatana saa heihin suuren vallan.
30. Sinä näet kuitenkin, ettei Herra Jumala ole salliva, että pakanat, jotka ovat lähteneet orjuudesta ja jotka Jumalan voima on korottanut kaikkien muiden kansojen yläpuolel-

- le, maassa, joka on kaikkia muita maita oivallisempi, maassa, jonka Herra Jumala on liitossaan isäsi kanssa luvannut hänen jälkeläistensä perintömaaksi, että nämä pakanat kokonaan tuhoavat sen jälkeläistesi sekoituksen, joka on veljiesi joukossa.
31. Eikä hän myöskään ole salliva, että pakanat tuhoavat sinun veljiesi jälkeläiset.
  32. Eikä Herra Jumala myöskään ole salliva, että pakanat ikuisesti jäävät siihen kauhistavaan sokeuden tilaan, jossa näet heidän olevan sen tähden, että se iljettävä kirkko, jonka muodostumisen olet nähnyt, on salannut Karitsan evankeliumin selkeät ja mitä suuriarvoisimmat kohdat.
  33. Sen tähden Jumalan Karitsa sanoo: Minä olen armollinen pakanoille, kunnes olen koetteleva Israelin huoneen jäännöstä ankaralla tuomiolla.
  34. Ja tapahtui, että Herran enkeli puhui minulle sanoen: Katso, sanoo Jumalan Karitsa, koeteltuani Israelin huoneen jäännöstä -, ja isäni jälkeläiset ovat tämä jäännös, josta minä puhun - koeteltuani siis heitä tuomiolla ja lyötyäni heitä pakanain kädellä, ja pakanain pahoin kompastuttua, koska tuo iljettävä kirkko, joka on porttojen äiti, on salannut Karitsan evankeliumin selkeimmät ja suuriarvoisimmat osat, sanoo Karitsa - minä olen tuona päivänä armahtava pakanoita viemällä heille omalla voimallani paljon evankeliumiani, joka on oleva selkeää ja suuriarvoista, sanoo Karitsa.
  35. Sillä katso, sanoo Karitsa: Minä olen ilmaiseva itseni sinun jälkeläisillesi, niin että he kirjoittavat paljon sellaista, mitä minä olen opettava heille ja mikä on oleva selkeää ja suuriarvoista; ja sen jälkeen kun sinun jälkeläisesi ovat tuhoutuneet ja hiutuvat epäuskossa ja samoin myös veljiesi jälkeläiset, katso, nämä asiat tullaan kätkemään, jotta ne tulisivat ilmi Karitsan lahjana ja voimasta pakanoille.
  36. Ja niissä tulee evankeliumini olemaan kirjoitettuna, sanoo Karitsa, ja minun kallioni ja pelastukseni.
  37. Ja autuaita ovat ne, jotka yrittävät nostaa minun Siioniani tuona päivänä, sillä he tulevat saamaan Pyhän Hengen lahjan ja voiman, ja jos he kestävät loppuun saakka, heidät korotetaan viimeisenä päivänä ja pelastetaan Karitsan iankaikkiseen valtakuntaan; ja kuinka suloiset tulevatkaan olemaan vuorilla ne, jotka julistavat rauhaa ja suurta ilosanomaa.
  38. Ja tapahtui, että minä näin veljieni jälkeläisten jäännöksen sekä juutalaisten suusta lähteneen Jumalan Karitsan kirjan, ja se tuli pakanoilta veljieni jälkeläisten jäännökselle.
  39. Ja sen tultua heille minä näin toisia kirjoja, jotka tulivat Karitsan voimasta pakanoilta heille, että pakanat ja veljieni jälkeläisten jäännös sekä kaikkialle maan pinnalle hajotetut juutalaiset saivat varmuuden siitä, että profeettain ja Karitsan kahdentoista apostolin kirjoitukset ovat todet.
  40. Ja enkeli puhui minulle, sanoen: Nämä viimeiset kirjoitukset, jotka olet nähnyt pakanoiden keskuudessa, tulevat vahvistamaan niiden ensimmäisten todenmukaisuuden, jotka ovat Karitsan kahdentoista apostolin kirjoittamat, ja tulevat tekemään tunnetuiksi ne selkeät ja suuriarvoiset asiat, mitkä on otettu niistä pois; ja ne tulevat tekemään tunnetuksi kaikille sukukunnille, kielille ja kansoille, että Jumalan Karitsa on iankaikkisen Isän poika ja maailman Vapahtaja ja että kaikkien ihmisten on tultava hänen tykönsä, muuten he eivät voi pelastua.
  41. Ja heidän on tultava niiden sanojen mukaisesti, jotka tullaan vahvistamaan Karitsan suulla; ja sinun jälkeläistesi kirjoitukset sekä Karitsan kahdentoista apostolin kirjoitukset tulevat tekemään tunnetuiksi Karitsan sanat: sen tähden ne kummatkin liitetään yhdeksi, sillä koko maanpiirin yllä on yksi Jumala ja yksi Paimen.
  42. Ja tulee aika, jolloin hän ilmaisee itsensä kaikille kansoille, sekä juutalaisille että myös pakanoille, ja ilmaistuaan itsensä juutalaisille ja myös pakanoille hän ilmaisee itsensä pakanoille ja myös juutalaisille, ja viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset tulevat viimeisiksi.

14 LUKU

Joko siunaus tai kirous pakanoille. Vain kaksi kirkkoa. Porttojen äidin kohtalo. Johannes Ilmoituksensaajan tehtävä. Nefin näyn loppu.

1. Ja on tapahtuva, että jos Pakanat kuuntelevat Jumalan Karitsaa sinä päivänä, jona hän totisesti ilmaisee itsensä heille sanassa sekä voimassa, ottaakseen pois heidän kompastuskivensä,
2. eivätkä paaduta sydämiään Jumalan Karitsaa vastaan, heidät luetaan kuuluviksi isäsi jälkeläisten joukkoon; Israelin huoneeseen kuuluviksi heidät tullaan lukemaan, ja heistä on ainaiseksi tuleva luvatussa maassa asuva siunattu kansa; he eivät enää joudu orjuuteen, eikä Israelin huonetta enää saateta häpeään.
3. Ja se suuri kuoppa, jonka heitä varten on kaivanut perkeleen ja hänen lastensa perustama suuri ja iljettävä kirkko, jotta hän saisi johdetuksi ihmisielut helvettiin - se suuri kuoppa, joka on kaivettu ihmisten kadotukseksi, tulee täytetyksi niillä, jotka sen kaivoivat, heidän täydelliseksi tuhokseen, sanoo Jumalan Karitsa: ei että sielu tuhoutuisi, paitsi että se heitetään siihen helvettiin. jolla ei ole loppua.
4. Sillä katso, tämä on perkeleen orjuuden mukaista, ja samoin Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaista, ja kohtaa kaikki ne, jotka tekevät hänen edessään jumalattomia ja kauhistavia tekoja.
5. Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle, Nefille, sanoen: Sinä olet nähnyt, että jos pakanat tekevät parannuksen, heidän on käyvä hyvin, ja sinä tunnet myöskin Herran lupaukset Israelin huoneelle; ja sinä olet myös kuullut, että jokaisen, joka ei tee parannusta, on hukuttava.
6. Voi sen tähden pakanoita, mikäli he paaduttavat sydämensä Jumalan Karitsaa vastaan.
7. Sillä tulee aika, sanoo Jumalan Karitsa, jolloin minä tulen suorittamaan suuren ja ihmeellisen teon ihmislasten keskuudessa, teon, joka pysyy iankaikkisesti, joko tavalla taikka toisella: joko heidät voitetaan rauhalle ja iankaikkiselle elämälle, taikka hei-

dät jätetään sydämensä paatumuksen ja mielensä sokeuden valtaan, kunnes he joutuvat orjuuteen ja tuhoon, sekä ajalliseen että hengelliseen, perkeleen orjuuden mukaisesti, josta olen puhunut.

8. Ja tapahtui, että enkeli nämä sanat puhuttuaan sanoi minulle: Muistatko liitot, jotka Isä on tehnyt Israelin huoneen kanssa? Minä sanoin hänelle: Muistan.
9. Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso, näet tuon suuren ja iljettävän kirkon, joka on iljetysten äiti ja jonka perustuksena on perkele.
10. Ja hän sanoi minulle: Katso, on olemassa vain kaksi kirkkoa; toinen on Jumalan Karitsan kirkko; ja toinen perkeleen kirkko; joka sen tähden ei kuulu Jumalan Karitsan kirkkoon, kuuluu tuohon suureen kirkkoon, joka on iljetysten äiti; ja se on koko maanpiirin portto.
11. Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin koko maanpiirin porton, ja hän istui paljojen vetten päällä, ja hän vallitsi koko maanpiiriä, kaikkien kansanheimojen, sukukuntien, kielten ja kansojen keskuudessa.
12. Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Karitsan kirkon, ja sen joukko oli vähäinen paljojen vetten päällä istuvan porton pahuuden ja iljetysten tähden; kuitenkin minä näin, että Karitsan kirkko, jonka jäsenet olivat Jumalan pyhiä, myös ulottui kaikkialle maan päällä; ja heidän valtansa maan päällä oli pieni sen suuren porton jumalattomuuden tähden, jonka minä näin.
13. Ja tapahtui, että minä näin iljetysten suuren äidin kaikkialla maan päällä keräävän kaikkien pakanakansojen keskuudesta yhteen suuria joukkoja taistelemaan Jumalan Karitsaa vastaan.
14. Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin Jumalan Karitsan voiman laskeutuvan Karitsan kirkon pyhien päälle ja Herran liitonkansan päälle, joka oli hajaantuneena kaikkiin maan ääriin; ja heidän aseinaan oli vanhurskaus ja Jumalan voima suuressa kirkkaudessa.
15. Ja tapahtui, että minä näin, että Jumalan viha vuodatettiin suuren ja iljettävän kirkon ylitse, niin että maan kaikkien kansanheimojen ja sukukuntien keskuudessa oli sotien melskettä ja sanomia sodista.
16. Ja kun kaikkien iljetysten äidille kuuluvien kansojen keskuudessa alkoi olla isotien melskettä ja sanomia sodista, enkeli puhui minulle, sanoen: Katso, Jumalan viha on porttojen äidin päällä; ja katso, sinä näet kaiken tämän;
17. Ja kun tulee päivä, jolloin Jumalan viha vuodatetaan porttojen äidin päälle, joka on koko maanpiirin suuri ja iljettävä kirkko ja jonka perustuksena on perkele, silloin, sinä päivänä, Isän työ on alkava tien valmistamiseksi hänen liittojensa toteuttamiseksi, jotka hän on tehnyt Israelin huonetta olevan kansansa kanssa.
18. Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle, sanoen: Katso!
19. Ja minä katsoin ja näin miehen, jolla oli yllään valkoinen viitta.
20. Ja enkeli sanoi minulle: Katso, tämä on yksi Karitsan kahdestatoista apostolista.
21. Katso, hän on näkevä ja kirjoittava jäljellä olevan osan näistä asioista sekä paljon sellaista, mitä on ollut.
22. Ja hän on kirjoittava myös maailman lopusta.
23. Sen tähden se, mitä hän on kirjoittava, on vanhurskasta ja totista; ja katso, se on kirjoitettuna kirjaan, jonka sinä näit lähtevän juutalaisten suusta; ja sinä aikana, jolloin se lähti juutalaisten suusta, eli sinä aikana, jolloin kirja lähti juutalaisten suusta, oli se, mikä oli kirjoitettu, selkeää ja puhdasta ja erittäin suuriarvoista ja jokaisen ihmisen helposti ymmärrettävissä.
24. Ja katso, siinä, minkä tämä Karitsan apostoli on kirjoittava, on oleva paljon sellaista, mitä sinä olet nähnyt, ja katso, sinä olet näkevä loputkin.
25. Mutta sitä, mitä tämän jälkeen näet, älä kirjoita, sillä Herra Jumala on säätänyt, että Jumalan Karitsan apostolin on se kirjoitettava.
26. Ja myöskin muille, jotka ovat olleet, hän on näyttänyt kaikki, ja he ovat kirjoittaneet ne; ja ne ovat sinetöidyt tullakseen Herran itse soveliaaksi katsomana aikana Israelin huoneen tietoon puhtaudessansa, yhdenmukaisina Karitsassa olevan totuuden kanssa.
27. Ja minä, Nefi, kuulin ja todistan. että Karitsan apostolin nimi oli Johannes, sen mukaan, mitä enkeli sanoi.
28. Ja katso, minua, Nefiä, on kielletty kirjoittamasta jäljellä olevaa osaa siitä, mitä näin ja kuulin; sen tähden se, mitä olen kirjoittanut, riittää; ja minä olen kirjoittanut vain pienen osan siitä, mitä näin.
29. Ja minä todistan, että minä näin, mitä isäni näki, ja Herran enkeli ilmoitti sen minulle.
30. Ja nyt lakkaan puhumasta siitä, mitä näin ollessani vietyä pois hengessä; ja vaikka en ole kirjoittanut kaikkea, mitä näin, on se, mitä olen kirjoittanut, totta. Ja näin on. Amen.

15 LUKU

Nefi tulkitsee Lehin opetukset. Öljypuu. Elämän puu. Jumalan sana.

1. Ja tapahtui, että sen jälkeen kun minä, Nefi, olin ollut vietyä pois hengessä ja olin nähnyt kaiken tämän, minä palasin isäni teltaan.
2. Ja tapahtui, että minä näin veljeni, ja he väittelivät keskenään siitä, mitä isäni oli puhunut heille.
3. Sillä hän totisesti puhui heille monia suuria asioita, joita oli vaikea ymmärtää, ellei kysynyt Herralta neuvoa; ja koska he olivat sydämeltänsä kovia, he eivät kääntyneet Herran puoleen, kuten heidän olisi pitänyt.
4. Ja nyt minua, Nefiä, murehdutti heidän sydämensä kovuus samoin kuin se, mitä olin nähnyt, ja minä tiesin, että sen täytyi väistämättömästi tapahtua ihmislasten suuren pahuuden tähden.
5. Ja tapahtui, että huoleni saivat minut kokonaan valtoihinsa, sillä huoleni olivat minusta kaikkia muita huolia suuremmat kansani tuhoutumisen tähden, sillä minä olin nähnyt sen sortumisen.

6. Ja tapahtui, että voimaa saatuani puhuin veljilleni, haluten saada kuulla heiltä heidän väittelynsä aiheen.
7. Ja he sanoivat: Katso, me emme voi ymmärtää sitä, mitä isämme on puhunut öljy-puun luonnollisista oksista sekä pakanoista.
8. Ja minä sanoin heille: Oletteko, kysyneet neuvoa Herralta?
9. Ja he sanoivat minulle: Emme ole; sillä Herra ei sellaisia meille ilmoita.
10. Katso, minä sanoin heille: Miksi ette pidä Herran käskyjä? Miksi haluatte tuhoutua sydämenne kovuuden tähden?
11. Ettekö muista, mitä Herra on sanonut? - Jos ette paaduta sydäntänne, vaan anotte minulta uskossa, luottaen siihen, että saatte, ahkeroiden pitää minun käskyni, totisesti saatte tietää nämä asiat.
12. Katso, minä sanon teille, että Herran Henki, joka oli meidän isämme, vertasi Israelin huonetta öljypuuhun; ja katso, eikö meitä ole taitettu pois Israelin huoneesta, ja emmekö ole Israelin huoneen oksa?
13. Ja nyt se, mitä isämme tarkoittaa luonnollisten oksien oksastamisella pakanain luvun ollessa täysi, on se, että aikojen lopulla, kun meidän jälkeläisemme ovat hiutuneet epäuskossa monien vuosien ajan, ja monen sukupolven ajan sen jälkeen, kun Messias on ruumiissa ilmaissut itsensä ihmislapsille, on Messiaan evankeliumin täyteys tuleva pakanoille, ja pakanoilta meidän jälkeläistemme jäännökselle;
14. Ja sinä päivänä meidän jälkeläistemme jäännös saa tietää olevansa Israelin huonetta ja Herran liitonkansaa; ja silloin he oppivat tuntemaan esi-isänsä sekä Lunastajansa evankeliumin, jonka hän julisti heidän isilleen; siten he pääsevät tuntemaan Lunastajansa ja hänen oppinsa tärkeimmät kohdat, tietääkseen kuinka tulla hänen tykönsä ja pelastua.
15. Ja eivätkö he sinä päivänä iloitse ja ylistä iankaikkista Jumalaansa, kalliotansa ja pelastustansa? Eivätkö he sinä päivänä saa voimaa ja ravintoa totisesta viinipuusta? Niin, eivätkö he tule totisen Jumalan lammastarhaan.
16. Katso, minä sanon teille: Totisesti heidät jälleen muistetaan Israelin huoneen keskuudessa; heidät oksastetaan totiseen öljypuuhun, sillä he ovat öljypuun luonnollinen oksa.
17. Ja tätä isämme tarkoittaa; ja hän tarkoittaa, että tämä tulee tapahtumaan vasta sen jälkeen, kun pakanat ovat heidät hajottaneet; ja hän tarkoittaa, että se tulee tapahtumaan pakanain välityksellä, jotta Herra ilmaisisi voimansa pakanoille, juuri sen tähden, että juutalaiset, eli Israelin huone, tulevat hylkäämään hänet.
18. Sen tähden isämme ei ole puhunut yksin meidän jälkeläisistämme, vaan myös koko Israelin huoneesta, viitaten lupaukseen, joka täytyisi aikojen lopulla; tämän lupauksen Herra tuki isällemme Aabrahamille, sanoen: Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki, sukukunnat maan päällä.
19. Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille paljon näistä asioista; siitä minä puhuin heille, kuinka juutalaiset aikojen lopulla tuotaisiin takaisin.
20. Ja minä toistin heille ne Jesajan sanat, joissa hän puhui juutalaisten eli Israelin huoneen takaisin tuomisesta; ja heidän palauttamisensa tapahduttua he eivät enää joutuisi häpeään eikä heitä enää toistamiseen hajotettaisi. Ja tapahtui, että minä puhuin pitkälti veljilleni, niin että he rauhoittuivat ja nöyrytyivät Herran edessä.
21. Ja tapahtui, että he puhuivat minulle jälleen, sanoen: Mitä tämä meidän isämme eräässä unessa näkemä asia tarkoittaa? Mitä hänen näkemänsä puu tarkoittaa?
22. Ja minä sanoin heille: Se kuvasi elämän puuta.
23. Ja he sanoivat minulle: Mitä tarkoittaa isämme näkemä rautakaide, joka johti puulle?
24. Ja minä sanoin heille, että se oli Jumalan sana; ja ne, jotka kuulisivat Jumalan sanaa ja pitäisivät siitä kiinni, eivät koskaan hukkuisi; eivätkä myöskään vastustajan houkutukset eivätkä palavat nuolet kykenisi voittamaan ja sokaisemaan heitä ja siten vieämään heitä kadotukseen.
25. Siksi minä, Nefi, kehoitin heitä ottamaan vaarin Herran sanasta; koko sieluni voimalla minä heitä kehoitin ja kaiken taitoni mukaan, jotta he ottaisivat vaarin Jumalan sanasta ja muistaisivat aina pitää hänen käskynsä kaikessa.
26. Ja he sanoivat minulle: Mitä isämme näkemä vesivirta tarkoittaa?
27. Ja minä sanoin heille, että isäni näkemä vesi oli saastaisuus; ja niin suuressa määrin olivat muut asiat saaneet hänen mielensä valtoihinsa, ettei hän nähnyt veden saastaisuutta.
28. Ja minä sanoin heille, että jumalattomat erotti elämän puusta kammottava juopa, joka myös erotti jumalattomat Jumalan pyhistä.
29. Ja minä sanoin heille sen kuvaavan sitä kammottavaa helvettiä, jonka enkeli minulle sanoi valmistetun jumalattomia varten.
30. Ja minä sanoin heille, että isämme näki myös Jumalan oikeudenmukaisuuden erottavan jumalattomat vanhurskaista; ja sen kirkkaus oli leimuavan tulen kirkkauden kaltainen, joka nousee Jumalan puoleen iankaikkisesta iankaikkiseen ja jolla ei ole loppua.
31. Ja he sanoivat minulle: Merkitseekö tämä ruumiin vaivoja koetusaikana, vai tarkoittaako se sielun lopullista tilaa ajallisen ruumiin kuoltua, vai puhuuko se ajallisista asioista?
32. Ja tapahtui, että minä sanoin heille sen kuvaavan sekä ajallisia että hengellisiä asioita; sillä oli tuleva aika, jolloin heidän täytyi tulla tuomituiksi tekojensa mukaan, tekojensa mukaan, jotka he ajallisessa ruumiissaan olivat tehneet koetusaikanaan,
33. Jos he siis kuolisivat jumalattomuudessaan, heidät täytyisi hyljätä myös sen mukaan, mikä on hengellistä ja kuuluu vanhurskauteen; sen tähden heidät täytyy tuoda Jumalan eteen tuomittaviksi tekojensa mukaan; ja jos heidän tekonsa ovat olleet saastaisuutta, heidän silloin täytyy itsekkin olla saastaisia; ja jos he ovat saastaisia, eivät he mitenkään voi asua Jumalan valtakunnassa; sillä muuten täytyisi Jumalan valtakunnankin olla saastainen.

34. Mutta katso, minä sanon teille, että Jumalan valtakunta ei ole saastainen, eikä mikään epäpuhdas voi päästä Jumalan valtakuntaan; sen tähden täytyy olla valmistettuna saastaisuuden paikka sellaiselle, mikä on saastaista.
35. Ja paikka on valmistettuna, se kammottava helvetti, josta olen puhunut, ja perkele on sen perustus; sen tähden ihmisten sielujen lopullisena osana tulee olemaan asuminen Jumalan valtakunnassa taikka karkoitus sieltä sen oikeudenmukaisuuden mukaan, josta olen puhunut.
36. Siten jumalattomat erotetaan vanhurskaista ja myös elämän puusta, jonka hedelmät ovat kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisemmat ja ihanammat ja Jumalan kaikista lahjoista suurimmat. Ja siten minä puhuin veljilleni. Amen.

16 LUKU

Lehin pojat ja Ismaelin tyttäret menevät toistensa kanssa naimisiin. Matka jatkuu. Pallo annetaan tiennäyttäjäksi. Ismaelin kuolema.

1. Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut puhumasta veljilleni, katso, he sanoivat minulle: Sinä olet selittänyt meille ankaria asioita, ankarampia kuin kykenemme kantamaan.
2. Ja tapahtui, että minä sanoin heille, että tiesin puhuneeni ankaria asioita jumalattomia vastaan totuuden mukaisesti; mutta vanhurskaat minä olen vanhurskauttanut ja olen todistanut, että heidät korotetaan viimeisenä päivänä; sen tähden syylliset pitävät totuutta ankarana, sillä se viiltää heidän sisintään.
3. Ja nyt, veljeni, jos olisitte vanhurskaita ja haluaisitte kuunnella totuutta ja ottaa siitä vaarin, jotta vaeltaisitte nuhteettomasti Jumalan edessä, te ette napisisi totuuden tähden ettekä sanoisi: Sinä puhut ankaria asioita meitä vastaan.
4. Ja tapahtui, että minä, Nefi, hartaasti kehoitin veljiäni pitämään Herran käskyt.
5. Ja tapahtui, että he nöyrytyivät Herran edessä, niin että tunsin iloa ja suurta toivoa siitä, että he vaeltaisivat vanhurskauden polkua.
6. Ja kaikki tämä sanottiin ja tehtiin isäni asuessa teltassa laaksossa, jota hän nimitti Lemuelin laaksoksi.
7. Ja tapahtui, että minä, Nefi, otin yhden Ismaelin tyttäristä vaimokseni; ja myös veljeni ottivat Ismaelin tyttäriä vaimoiksansa; ja myös Soram otti Ismaelin vanhimman tyttären vaimokseen.
8. Ja siten isäni oli täyttänyt kaikki Herran hänelle antamat käskyt. Ja myös minua, Nefiä, Herra oli suuresti siunannut.
9. Ja tapahtui, että Herran ääni puhui isälleni yöllä ja käski häntä lähtemään seuraavana päivänä erämaahan.
10. Ja tapahtui, että kun isäni aamulla nousi ja meni teltan ovelle, hän suureksi hämmästyksensä näki maassa merkillistä tekoa olevan pyöreän pallon; ja se oli hienoa vaskea. Ja pallon lävitse meni kaksi osoitinta; ja toinen osoitti suuntaa, mihin meidän oli erämaahan kuljettava.
11. Ja tapahtui, että me keräsimme yhteen kaiken, mitä veisimme erämaahan, sekä kaiken jäljellä olevan osan elintarvikkeistamme, jotka Herra oli antanut meille, ja me otimme kaikenlaisia siemeniä mukaamme erämaahan.
12. Ja tapahtui, että me otimme telttamme ja lähdimme erämaahan Laamanin joen poikki.
13. Ja tapahtui, että me matkasimme neljän päivän ajan suunnilleen eteläkaakkoon, ja me pystytimme taas telttamme ja annoimme paikalle nimeksi Saser.
14. Ja tapahtui, että me otimme jousemme ja nuolemme ja menimme erämaahan hankkimaan ruokaa perheillemme; ja hankittuamme ruokaa perheillemme me palasimme jälleen erämaassa olevien perheidemme luo Saseriin. Ja me kuljimme taas erämaassa eteenpäin samaa suuntaa seuraten ja noudatellen erämaan hedelmällisimpiä osia, jotka olivat lähellä Punaista merta.
15. Ja tapahtui, että me matkasimme monen päivän ajan, kaataen matkan varrella jousillamme ja nuolillamme ja kivillämme ja lingoillamme riistaa syödäksemme.
16. Ja me seurasimme pallon opastusta, joka johdatti meitä erämaan hedelmällisempiin osiin.
17. Ja matkuttuamme monen päivän ajan me pystytimme joksikin ajaksi telttamme levähtääksemme jälleen ja hankkiaksemme ruokaa perheillemme.
18. Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, lähdin kaatamaan riistaa, niin katso, minä taitoin jouseni, joka oli tehty hienosta teräksestä; ja katso, minun taitettuani jouseni veljeni olivat minulle vihoissaan jouseni menetyksen johdosta, sillä me emme saaneet ruokaa.
19. Ja tapahtui, että me palasimme ilman ruokaa perheidemme luo. Ja koska he olivat vaelluksestansa perin uuvuksissa, he kärsivät kovasti ruoan puutteesta.
20. Ja tapahtui, että Laaman ja Lemuel ja Ismaelin pojat alkoivat ankarasti napista erämaassa heidän osakseen tulleiden kärsimysten ja vastoinkäymisten johdosta; ja isäniikin alkoi napista Herraa Jumalaansa vastaan; ja kaikki he olivat perin pahoilla mielin, niin että he napisivat Herraa vastaan.
21. Niin tapahtui, että kun minua, Nefiä, ja veljiäni olivat kohdanneet sellaiset vastoinkäymiset, että minä olin menettänyt jouseni ja heidän jousensa olivat löytyneet, meidän olomme alkoi olla niin perin tukala, että emme saaneet hankituiksi mitään ruokaa.
22. Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin paljon veljilleni, koska he olivat jälleen paaduttaneet, sydämensä, niin että he napisivat Herraa Jumalaansa vastaan.
23. Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein puusta jousen ja suorasta puusta nuolen; aseistin itseni siis jousella ja nuolella, lingoilla ja kivillä. Ja minä sanoin isälleni: Minne menen hankkimaan ruokaa?
24. Ja tapahtui, että hän kysyi neuvoa Herralta, sillä he olivat nöyrytyneet minun sanojeni vaikutuksesta; sillä minä puhuin heille paljon koko sieluni voimalla.
25. Ja tapahtui, että Herran ääni tuli, nuhdellen isääni vakavasti hänen napinastaan Herraa vastaan, niin että hän joutui syvän surun valtaan.
26. Ja tapahtui, että Herran ääni sanoi hänelle: Katso palloa, ja katsele, mitä siihen on kirjoitettuna.
27. Ja tapahtui, että kun isäni näki, mitä palloon oli kirjoitettu, hän pelkäsi ja vapisi suuresti, ja samoin myös vapisivat ja pelkäisivät veljeni ja Ismaelin pojat ja meidän vaimomme.
28. Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin että pallossa olevat osoittimet toimivat sen uskon ja alttiuden ja tarkkaavaisuuden mukaan, jota me niille omistimme.
29. Ja niihin oli kirjoitettuna myös uusi kirjoitus, joka oli selvästi luettavissa, ja se antoi meidän ymmärtää Herran tiet; ja kirjoitus ilmestyi ja vaihtui aika ajoin sen uskon ja

- alltiuden mukaan, jota me sille omistimme. Ja siten me näemme, että vähäisin keinoin Herra voi tehdä suuria.
30. Ja tapahtui, että minä, Nefi, menin vuoren huipulle niiden ohjeiden mukaan, jotka ilmaantuivat palloon.
  31. Ja tapahtui, että minä tapoin villieläimiä, niin että sain ruokaa perheillemme.
  32. Ja tapahtui, että minä palasin telttojemme luo kantaen eläimiä, jotka olin tappanut; ja kuinka suuri olikaan heidän ilonsa, kun he nyt näkivät, että minä olin saanut ruokaa! Ja tapahtui, että he nöyrytyivät Herran edessä ja kiittivät häntä.
  33. Ja tapahtui, että me jälleen lähdimme liikkeelle, vaeltaen suunnilleen samaan suuntaan kuin alussa; ja matkattuamme usean päivän ajan me taas pystytimme telttamme jäädäksemme joksikin ajaksi paikoillemme.
  34. Ja tapahtui, että Ismael kuoli, ja hänet haudattiin paikkaan, jota sanottiin Naahomiksi.
  35. Ja tapahtui, että Ismaelin tyttäret surivat katkerasti isänsä menetystä ja vastoinkäymisiään erämaassa; ja he napisivat minun isääni vastaan, koska hän oli vienyt heidät pois Jerusalemin maasta, ja sanoivat: Isämme on kuollut; ja me olemme paljon vaeltaneet erämaassa ja olemme kärsineet paljon vastoinkäymisiä, nälkää, janoa ja räsitusta; ja kaikkien näiden kärsimysten jälkeen meidän täytyy menehtyä nälkään erämaassa.
  36. Ja siten he napisivat isääni vastaan ja myös minua vastaan, ja he halusivat palata takaisin Jerusalemiin.
  37. Ja Laaman sanoi Lemuelille sekä Ismaelin pojille: Katso, tappakaamme isämme sekä veljemme Nefi, joka on ottanut toimiakseen meidän, vanhempien veljiensä, johtajana ja opettajana.
  38. Nyt hän sanoo Herran puhuneen hänen kanssansa ja myös enkelien palvelleen häntä. Mutta katso, me tiedämme että hän valehtelee meille ja hän kertoo meille tällaista ja tekee kaikenlaista ovelien juoniensa avulla pettääkseen meidän silmämme, ajatellen ehkä, että hän voi johdattaa meidät johonkin vieraaseen erämaahan; ja johdettuaan meidät pois hän on ajatellut ruveta meidän kuninkaaksemme ja hallitsijaksemme voidakseen tehdä meille tahtonsa ja mielensä mukaan. Ja tällä tavalla veljeni Laaman yllytti heidän sydämiänsä vihaan.
  39. Ja tapahtui, että Herra oli kanssamme; tulipa Herran ääni ja puhutteli heitä monin sanoin, nuhdellen heitä ankarasti; ja Herran äänen nuhdeltua heitä he luopuivat vihostansa ja katuivat syntejään, niin että Herra jälleen siunasi meitä ruoalla, emmekä me menehtyneet.

17 LUKU

Irreantum eli paljot vedet. Herra kääsee Nefin rakentaa laivan. Hänen veljensä nousevat häntä vastaan, mutta he joutuvat häpeään.

1. Ja tapahtui, että me ryhdyimme jälleen taivaltamaan erämaassa; ja me kuljimme siitä ajasta lähtien suunnilleen itään päin. Ja me kuljimme ja koimme monia vastoinkäymisiä erämaassa; ja meidän vaimomme synnyttivät lapsia erämaassa.
2. Ja niin suuri Herran siunaus seurasi meitä, että meidän eläessämme raa'asta lihasta erämaassa meidän vaimomme imettivät runsaasti lapsiaan ja olivat voimakkaita, aivan kuin miehet, ja he alkoivat napolisematta kestää vaelluksensa.
3. Ja siten me näemme, että Jumalan käskyt täytyy toteuttaa. Ja jos niin on, että ihmislapset pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ruokkii heidät ja antaa heille voimaa ja suo heille keinot, millä he voivat suorittaa sen, mitä hän on käskennyt heidän tehdä; sen tähden hän soi meille tarvitsemamme keinot meidän erämaassa viipyessämme.
4. Ja me viivyimme erämaassa monen vuoden ajan, kokonaista kahdeksan vuotta.
5. Ja me tulimme maahan, jota me sanoimme Runsaudenmaaksi sen monien hedelmien ja villin hunajan takia; ja kaiken tämän Herra oli valmistanut, jotta emme olisi tuhoutuneet. Ja me näimme meren, jolle annoimme nimen Irreantum, mikä merkitsee paljoja vesiä.
6. Ja tapahtui, että me pystytimme telttamme meren rantaan; ja vaikka olimme kokeneet monia vastoinkäymisiä ja paljon vaikeuksia, jopa niin paljon, ettemme voi niitä kaikkia kirjoittaa, me olimme suuresti iloissamme tullessamme meren rantaan; ja me nimitimme seudun Runsaudenmaaksi sen monien hedelmien tähden.
7. Ja tapahtui, että sen jälkeen kun minä, Nefi, olin ollut Runsaudenmaassa usean päivän ajan, Herran ääni tuli minulle, sanoen: Nouse ja mene vuorelle. Ja tapahtui, että minä nousin ja menin vuorelle ja huusin Herran puoleen.
8. Ja tapahtui, että Herra puhui minulle, sanoen: Rakenna laiva sillä tavoin kuin minä sinulle näytän, jotta voisin kuljettaa väkesi näiden vesien poikki.
9. Ja minä sanoin: Herra, minne minun on mentävä, että löytäisin malmia, mitä sulattaa, että voisin valmistaa työkaluja rakentaakseni laivan sillä tavalla kuin sinä minulle olet näyttänyt?
10. Ja tapahtui, että Herra ilmoitti minulle, minne minun oli mentävä löytääkseni malmia, jotta voisin valmistaa työkaluja.
11. Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein eläinten nahoista palkeet, joilla lietsoa tulta; ja tehtyäni palkeet, jotta minulla olisi, millä puhalttaa tulta, löin kahta kiveä yhteen saadakseni tulen aikaan.
12. Sillä Herra ei ollut tähän saakka sallinut meidän tehdä paljon tulta erämaassa vaeltaessamme; sillä hän sanoi: Minä olen tekevä teidän ruokanne makeaksi, niin että teidän ei tarvitse sitä keittää.
13. Ja minä olen myös oleva teidän valkeutenanne erämaassa; ja minä olen valmistava tien edellänne, jos te pidätte minun käskyni; mikäli siis pidätte minun käskyni, teidät johdatetaan luvattuun maahan, ja te tulette tietämään, että minä olen teidän johdattajanne.

14. Ja Herra vielä sanoi näin: Saavuttuanne luvattuun maahan te tulette tietämään, että minä, Herra, olen Jumala; ja että minä, Herra, pelastin teidät perikadosta; ja että minä toin teidät pois Jerusalemin maasta.
15. Sen tähden minä, Nefi, kilvoittelin pitääkseni Herran käskyt, ja minä kehoitin veljiäni uskollisuuteen ja ahkeruuteen.
16. Ja tapahtui, että minä tein työkaluja malmista, jota minä sulatin kalliosta.
17. Ja kun veljeni näkivät että aioin rakentaa laivan, he alkoivat napista minua vastaan, sanoen: Veljemme on hullu, sillä hän luulee osaavansa rakentaa laivan, ja luulee vielä osaavansa ylittää nämä suuret vedet.
18. Ja täten veljeni syyttelivät minua eivätkä halunneet tehdä työtä, sillä he eivät usko-neet, että osaisin rakentaa laivaa, eivätkä he myöskään tahtoneet uskoa, että olin saanut ohjeet Herralta.
19. Ja nyt tapahtui, että minä, Nefi, olin perin murheissani heidän sydämensä kovuuden tähden; ja nyt, kun he näkivät että minä aloin käydä murheelliseksi, he iloitsivat sydämessään ja nauroivat minua, sanoen: Me tiesimme, että et osaisi rakentaa laivaa, sillä me tiesimme, ettei sinulla ollut arvostelukykyä; siksi sinä et pysty viemään niin suurta työtä päätökseen.
20. Ja sinä olet isämme kaltainen, jota johtavat hänen mielessään liikkuvat hullut kuvitel-mat; hän on johdattanut meidät pois Jerusalemin maasta, ja me olemme vaeltaneet erämaassa nämä monet vuodet; ja meidän vaimomme ovat raataneet raskaina olles-saan, ja he ovat synnyttäneet lapsia erämaassa ja ovat kärsineet kaikkea, kuolemaa lukuunottamatta; ja olisi ollut parempi, että he olisivat kuolleet, ennen kuin joutuivat pois Jerusalemissa, sen sijaan että ovat kärsineet näitä koettelemuksia.
21. Katso, nämä monet vuodet me olemme kärsineet erämaassa; ja sen ajan olisimme voineet nauttia omaisuudestamme ja perintömaastamme; ja olisimme voineet olla onnellisia.
22. Ja me tiedämme, että ihmiset, jotka olivat Jerusalemin maassa, olivat vanhurskasta kansaa; sillä he pitivät Herran säädökset ja oikeudet ja kaikki hänen käskynsä Moo-seksen lain mukaisesti; sen tähden me tiedämme heidät vanhurskaaksi kansaksi; ja meidän isämme on tuominnut heidät ja on johdattanut meidät pois, koska kuulimme hänen sanojaan; ja veljemmekin on samanlainen kuin hän. Ja tähän tapaan puhuen veljeni valittivat ja napisivat meitä vastaan.
23. Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille, sanoen: Luuletteko te, että meidän isäm-me, jotka olivat Israelin lapsia, olisi johdatettu pois egyptiläisten käsistä, elleivät he olisi kuunnelleet Herran sanoja?
24. Ja arveletteko, että heidät olisi johdatettu pois orjuudesta, ellei Herra olisi käskenyt Mooseksen johdattaa heitä pois orjuudesta?
25. Tehän tiedätte, että Israelin lapset olivat orjuudessa; ja te tiedätte, että heidän pääl-lensä sälytettiin taakkoja, jotka olivat raskaat kantaa; sen tähden te tiedätte, että heidän saattamisensa pois orjuudesta täytyi olla heille hyvä asia.
26. Nyt te tiedätte, että Herra käski Mooseksen tehdä tuon suuren työn; ja te tiedätte, että Punaisen meren vedet hänen sanastansa jakautuivat kahtaalle; ja he kulkivat sen halki kuivaa myöten.
27. Mutta te tiedätte, että egyptiläiset, jotka olivat faraon sotajoukkoja, hukkuivat Punai-seen mereen.
28. Ja te tiedätte myös, että heitä ravittiin mannalla erämaassa.
29. Ja te tiedätte senkin, että Mooses sanallansa, hänessä olevan Jumalan valtuuden nojalla, löi kallioon, ja siitä tuli vettä, jotta Israelin lapset saattoivat sammuttaa ja-nonsa.
30. Ja siitä huolimatta, että heitä johdatettiin, Herran, heidän Jumalansa, heidän Lunasta-jansa, kulkiessa heidän edellään, johdattaen heitä päivällä ja antaen heille valoa yöllä ja auttaen heitä kaikessa, mikä ihmiselle oli tarpeen, he paaduttivat sydämensä ja sokaisivat mielensä sekä herjasivat Moosesta ja totista, elävää Jumalaa.
31. Ja tapahtui, että hän sanansa mukaisesti antoi tuhon kohdata heitä; ja sanansa mu-kaisesti hän heitä johdatti; ja sanansa mukaisesti hän kaiken heille teki; eikä ollut mitään, mikä ei olisi tapahtunut hänen sanansa mukaisesti.
32. Ja kun he olivat, ylittäneet Jordanin virran, hän antoi heille voimaa maan lasten kar-koittamiseen, heidän hajottamiseensa heidän tuhoksensa.
33. Ja arveletteko nyt, että tämän maan lapset, jotka olivat lupauksen maassa ja jotka meidän isämme karkoittivat tieltään, arveletteko, että he olivat vanhurskaita? Katso, minä sanon teille: eivät.
34. Arveletteko, että meidän isämme olisivat olleet heitä parempia, jos nämä olisivat olleet vanhurskaita? Minä sanon teille: eivät.
35. Katso, Herran silmissä kaikki liha on samanarvoinen; sitä, joka on vanhurskas, Jumala armahtaa. Mutta katso, tämä kansa oli torjunut luotaan jokaisen Jumalan sanan, ja he olivat synnissä kypsät; ja Jumalan täyteen mittaan kasvanut viha oli heidän päällän-sä; ja Herra kirosi maan heille ja siunasi sen meidän isillemme; hän kirosi sen heille tuhotakseen heidät, ja hän siunasi sen meidän isillemme, jotta he saisivat sen val-taansa.
36. Katso, Herra on luonut maan, jotta se tulisi asutuksi, ja hän on luonut lapsensa, jotta he omistaisivat sen.
37. Ja hän nostaa vanhurskaan kansakunnan ja kukistaa jumalattomien kansakunnat.
38. Ja hän johdattaa vanhurskaat oivallisiin maihin, ja jumalattomat hän tuhoaa ja kiroaa heille maan heidän itsensä tähden.
39. Hän hallitsee korkealla taivaissa, sillä se on hänen valtaistuimensa, ja tämä maa on hänen jalkojensa astinlauta.
40. Ja hän rakastaa niitä, jotka pitävät häntä Jumalanaan. Katso, hän rakasti meidän isiamme, ja hän teki heidän kanssaan liittoja; Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa hän niitä teki; ja hän muisti liitot, jotka hän oli tehnyt; siksi hän johdatti heidät pois Egyptin maasta.

41. Ja hän kuritti heitä erämaassa vitsallansa; sillä he paaduttivat sydämensä aivan kuten tekin olette tehneet; ja Herra kuritti heitä heidän jumalattomuutensa tähden. Hän lähetti tulisia lentäviä käärmeitä heidän keskellensä; ja kun nämä purivat heitä, hän valmisti heille mahdollisuuden parantua; kaikki, mitä heidän tuli tehdä, oli katsoa; ja keinon yksinkertaisuuden tai sen helpouden takia oli monia, jotka tuhoutuivat.
42. Ja he paaduttivat sydämensä kerran toisensa perästä, ja he herjasivat Moosesta ja Jumalaa; mutta te tiedätte, että hän kuitenkin verrattomassa voimassaan johdatti heidät lupauksen maahan.
43. Ja nyt, kaiken tämän jälkeen, on tullut aika, että he ovat muuttuneet jumalattomiksi, melkein pä kypsytyteen saakka; ja tiedän vain, että he tällä hetkellä ovat tuhonsa parilla; sillä minä tiedän, että varmasti on tuleva heidän perikatonsa päivä, ottamatta lukuun muutamia harvoja, jotka kuljetetaan vankeuteen.
44. Sen tähden Herra käski isäni lähteä erämaahan; ja myös juutalaiset tavoittelivat hänen henkeään; ja olettepa tekin hänen henkeään tavoitelleet; sen tähden te olette sydämeltänne murhamiehiä ja olette heidän kaltaisiaan.
45. Te olette nopeita pahoihin tekoihin, mutta hitaita muistamaan Herraa Jumalaanne. Te olette nähneet enkelin, joka puhui teille; olettepa kerran toisensa jälkeen kuulleet hänen äänensä; ja hän on puhunut teille hiljaisena äänenä, mutta te olitte penseitä, niin että ette pystyneet tajuamaan hänen sanojaan; siksi hän on puhunut teille kuin ukkosen äänellä, mikä sai maan järisemään, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.
46. Ja te tiedätte myös, että hän voi kaikkivoivan sanansa voimassa saada maan häviämään; ja te tiedätte myös, että hän voi sanallansa saada kalliolouhut tasaisiksi ja tasaiset seudut kalliolouhuiksi. Oi, kuinka silloin voitte olla niin sydämeltänne kovia?
47. Katso, sieluani raastaa tuska teidän takianne ja sydäntäni särkee; minä pelkään, että teidät hyljättäisiin iäksi. Katso, minä olen niin Jumalan Hengen täyttämä, ettei ruumiissani ole lainkaan voimaa.
48. Ja nyt tapahtui, että he minun puhuttuani nämä sanat vihastuivat minuun ja halusivat heittää minut meren syvyyteen; ja kun he tulivat käydäkseen minuun käsiksi, minä puhuin heille, sanoen: Kaikkivaltiaan Jumalan nimessä minä kiellän teitä koskemaasta minuun, sillä minä olen sellaisen Jumalan voiman täyttämä, että se kuluttaa minun lihani; ja kuka tahansa käy käsiksi minuun, on kuihtuva kuivuneen ruo'on kaltaiseksi, ja hän on oleva kuin tyhjää Jumalan voiman edessä, sillä Jumala on lyövä häntä.
49. Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin heille, ettei heidän enää tulisi napista isäänsä vastaan eikä pidättäytyä tekemästä työtä kanssani, sillä Jumala oli käskenyt minun rakentaa laivan.
50. Ja minä sanoin heille: Ja mitä tahansa Jumala olisi käskenyt minun tehdä, minä voisin tehdä sen. Jos hän käskisi minun sanoa tälle vedelle: Muutu maaksi! se muuttuisi maaksi; ja jos minä sanoisin sen, se tapahtuisi.
51. Ja jos kerran Herralla on niin suuri valta ja jos hän on tehnyt niin monta ihmetekoa ihmislasten keskuudessa, niin miksi hän ei voisi opettaa minua rakentamaan laivaa?
52. Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin paljon veljilleni, niin että he tulivat ymmälle eivätkä osanneet väittää minua vastaan; eivätkä he uskaltaneet käydä minuun käsiksi eivätkä sormellansakaan minuun koskea moneen päivään. He eivät uskaltaneet tehdä tätä, peljäten että he kuivettuisivat edessäni; niin voimakas oli Jumalan Henki, ja siten se oli vaikuttanut heihin.
53. Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ojenna taas kätesi veljiäsi kohti, eivätkä he kuivetu edessäsi, mutta minä peljästyin heidät, sanoo Herra, ja sen olen tekevä, jotta he tietäisivät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa.
54. Ja tapahtui, että minä ojensin käteni veljiäni kohti, eivätkä he kuivettuneet edessäni; mutta Herra järkytti heidät puhumansa sanan mukaan.
55. Ja nyt he sanoivat: Me tiedämme varmuudella, että Herra on kanssasi, sillä me tunnemme, että meidät on Herran voima järkyttänyt. Ja he lankesivat maahan edessäni aikoen kumartaa minua, mutta minä en sitä sallinut, vaan sanoin: Minä olen teidän veljenne, vieläpä nuorempi veljenne; rukoilkaa siis kumartaen Herraa Jumalaanne ja kunnioittakaa isäanne ja äitiänne, jotta kauan eläisitte siinä maassa, jonka Herra, teidän Jumalanne, teille antaa.

18 LUKU

Laiva valmistuu. Jaakob ja Joosef. Matka aloitetaan. Kevytmielinen ilonpito ja kapina. Merellä nousee myrsky. Saapuminen luvattuun maahan.

1. Ja tapahtui, että he kumartaen rukoilivat Herraa ja lähtivät mukaani; ja me valmistimme erikoislaatuisia rakennuspuita. Ja Herra näytti minulle aika ajoin, miten minun oli valmistettava laivan rakennuspuut.
2. Sillä minä, Nefi, en valmistanut rakennuspuita ihmisten opin mukaan enkä rakentanut laivaa ihmisten tavan mukaan, vaan rakensin sen siihen tapaan kuin Herra oli minulle näyttänyt; sen tähden se ei tapahtunut ihmisten tapaan.
3. Ja minä, Nefi, menin usein vuorelle, ja minä rukoilin useasti Herraa; sen tähden Herra näytti minulle suuria asioita.
4. Ja tapahtui, että kun minä olin saanut laivan valmiiksi Herran sanan mukaisesti ja veljeni näkivät, että se oli hyvä ja että se oli erinomaisen hienoa työtä, he jälleen nöyrytyivät Herran edessä.
5. Ja tapahtui, että Herran ääni tuli, sanoen isälleni, että meidän tulisi nousta ja mennä laivaan.
6. Ja tapahtui, että me seuraavana päivänä, kun olimme saaneet kaikki valmistelut suoritetuksi ja meillä oli paljon hedelmiä ja lihaa erämaasta ja runsaat määrät hunajaa sekä muonavaroja Herran meille antamien käskyjen mukaisesti, menimme laivaan mukanaamme kaikki kuormamme ja kylvösiemenemme ja kaikki, mitä olimme tuoneet

- mukanamme, kukin ikämme mukaan; me siis menimme laivaan vaimoinemme ja lapsinemme.
7. Ja isälleni oli syntynyt erämaassa kaksi poikaa; vanhemman nimi oli Jaakob ja nuoremman Joosef.
  8. Ja tapahtui meidän kaikkien mentyämme laivaan ja otettuamme mukaamme muonavaramme ja tavaramme, jotka meidän oli käsketty ottaa, että me lähdimme merelle, ja tuuli kuljetti meitä luvattua maata kohti.
  9. Ja tuulen kuljetettua meitä usean päivän ajan eteenpäin, katso, veljeni ja Ismaelin pojat sekä heidän vaimonsa ryhtyivät ilonpitoon, alkaen tanssia ja laulaa ja puhua sangen raa'asti, jopa unohtaen, mikä voima oli kuljettanut heidät sinne; suureen raakuuteen he yltyivät.
  10. Ja minä, Nefi, aloin suuresti peljätä, että Herra vihastuisi meihin ja löisi meitä pahuutemme tähden antamalla meren nielaista meidät syvyyksiinsä; sen tähden minä, Nefi, aloin puhua heille hyvin vakavasti; mutta katso, he vihastuivat minuun, sanoen: Me emme halua, että nuorempi veljemme rupeaa käskijäksemme.
  11. Ja tapahtui, että Laaman ja Lemuel ottivat minut ja sitoivat minut köysiin ja kohtelivat minua sangen kovasti; mutta Herra salli sen tapahtua näyttääkseen voimansa, jotta toteutuisi, mitä hän oli puhunut jumalattomista.
  12. Ja tapahtui, kun he olivat sitoneet minut niin, etten päässyt liikauttamaan, että suunnanosoittaja, jonka Herra oli valmistanut, lakkasi toimimasta.
  13. Sen tähden he eivät tienneet, minne heidän oli ohjattava laivaa. Ja nousi ankara myrsky, ankara ja hirmuinen rajuilma, ja kolmen päivän ajan me ajauduimme vesillä taaksepäin; ja he alkoivat suuresti peljätä hukkuvansa mereen; mutta siitä huolimatta he eivät päästäneet minua.
  14. Ja neljäntenä päivänä siitä, kun olimme alkaneet ajautua taaksepäin, alkoi myrsky käydä erittäin rajuksi.
  15. Ja tapahtui, että meri oli vähällä nielaista meidät syvyyksiinsä. Ja ajelehdittuamme neljän päivän ajan vesillä taaksepäin veljeni alkoivat käsittää, että Jumalan tuomiot painoivat heitä ja että heidän täytyi tuhoutua, elleivät he kääntyisi jumalattomuudestansa; sen tähden he tulivat luokseni ja irroittivat siteet, jotka olivat ranteissani, ja katso, ne olivat kovasti turvoksissa; ja myös nilkkani olivat sangen turvoksissa, ja niissä tuntui ankaraa kipua.
  16. Siitä huolimatta minä käännyn Jumalani puoleen ja ylistin häntä koko päivän. Enkä minä napissut Herraa vastaan kärsimysteni tähden.
  17. Isäni, Lehi, oli kyllä puhunut paljon heille sekä Ismaelin pojille; mutta katso, he uhkailivat ankarasti jokaista, joka puhuisi puolestani; ja koska vanhempani olivat vuosien heikentämiä ja olivat ankarasti surreet lastensa tähden, he olivat joutuneet masennuksiin, jopa sairasvuoteelle.
  18. Surunsa ja paljon murheensa tähden ja veljieni pahuuden tähden he olivat jo jättämäsilllensä tämän ajan kohdatakseen Jumalansa; maan tomuun olivat heidän harmaat hapsensa jo joutumassa; näyttipä jo siltä, että heidät jouduttaisiin murheella heittämään märkään hautaan.
  19. Ja myös Jaakob ja Joosef, jotka olivat nuoria ja paljon huolenpidon tarpeessa, olivat murheissaan äitinsä kärsimyksistä; eikä edes vaimoni kyynelinensä ja rukouksinensa eivätkä lapseni saaneet hellytetyksi veljiäni päästämään minua.
  20. Ja yksistään Jumalan voima, joka uhkasi heitä tuholla, saattoi pehmittää heidän sydämensä. Kun he siis näkivät, että meri oli nielaisemaisillaan heidät syvyyksiinsä, he katuivat tekojansa ja päästivät minut.
  21. Ja katso, tapahtui heidän päästettyänsä minut, että minä otin suunnanosoittajan, ja se toimi toivomukseni mukaan. Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa; ja rukoiltuani tuulet tyyntyivät ja myrsky taukosi ja tuli aivan tyven.
  22. Ja tapahtui, että minä, Nefi, ohjasin laivaa, niin että me purjehdimme jälleen luvattua maata kohti.
  23. Ja tapahtui meidän purjehdittuamme usean päivän ajan, että me saavuimme luvattuun maahan: ja me nousimme maihin ja pystytimme telttamme ja sanoimme sitä luvatuksi maaksi.
  24. Ja tapahtui, että me aloimme viljellä maata ja että me aloimme tehdä kylvöjä; kaikki siemenet, jotka olimme tuoneet Jerusalemin maasta, me panimme maahan. Ja tapahtui, että ne kasvoivat tavattomasti: ja niin meitä suuresti siunattiin.
  25. Ja tapahtui, että me havaitsimme lupauksen maassa, erämaassa harhaillessamme, että sen metsissä oli kaikenlaisia eläimiä, sekä lehmiä ja härkiä että aaseja, hevosia, vuohia ja villivuohia ja kaikenlaisia villieläimiä, jotka sopivat ihmisten käyttöön. Ja me löysimme kaikenlaisia malmeja, sekä kultaa, hopeaa että kuparia.

19 LUKU

Nefin kansastaan tekemät muistiinpanot. Useita profeettoja mainitaan. Senos ja hänen ennustuksensa.

1. Ja tapahtui, että minä Herran käskystä tein metallista levyt kaivertaakseni niihin kansani historian. Ja levyihin, jotka tein, minä kaiversin isäni muistiinpanot sekä vaelluksemme erämaassa ja isäni profetiat; ja samoin olen kaivertanut niihin myös monia omista profetioistani.
2. Enkä minä tiennyt niitä tehdessäni, että Herra käskisi minun tehdä nämä levyt; sen tähden isäni muistiinpanot ja hänen isiensä sukuuettelo ja enin osa kaikista erämaassa meille sattuneista tapahtumista on kaiverrettu noihin levyihin, joista olen puhunut, ja sen tähden se, mitä tapahtui, ennen kuin tein nämä levyt, on itse asiassa tarkemmin mainittu aikaisemmissa levyissä.
3. Ja tehtyäni nämä levyt saamani käskyn mukaan minä, Nefi, sain käskyn, että jumalanpalvelus ja profetiat, niiden selkeämmät ja suuriarvoisemmat osat, oli kirjoitettava näille levyille; ja että kirjoitetut asiat säilytettäisiin minun kansani opettamista var-

ten, joka omistaisi maan, sekä myös muita viisaita tarkoituksia varten, jotka Herra tuntee.

4. Sen tähden minä, Nefi, tein muistiinpanoja toisille levyille, jotka muistiinpanot sisältävät kertomuksen, eli jotka sisältävät laajemman kertomuksen kansani sodista ja riitaisuuksista ja sitä kohdanneista hävityksistä. Ja tämän olen tehnyt ja olen antanut käskyn kansalleni, mitä sen on tehtävä minun mentyäni pois, ja että nämä levyt on luovutettava sukupolvelta toiselle, eli profeetalta toiselle, kunnes Herra toisin määrää.
5. Ja kertomus siitä, kuinka nämä levyt tein, kirjoitetaan myöhemmin; ja sitten, katso, siirryn siihen, mistä olen puhunut; ja tämän teen, jotta pyhemmät asiat säilyisivät kansani tiedossa.

6. Toiselta puolen en kirjoita näihin levyihin mitään, mitä en pidä pyhänä. Ja jos tässä erehdyn, erehtyvät niin vanhatkin; ei että haluaisin puhdistautua toisten tekoihin vetoamalla, vaan sen heikkouden vuoksi, joka minussa lihan mukaisesti on, minä haluaisin puolustautua.
7. Sillä sellaista, mitä toiset pitävät erittäin arvokkaana sekä ruumiin että sielun puolesta, pitävät toiset tyhjän arvoisena ja polkevat sen jalkoihinsa. Polkevatpa ihmiset Israelin totisen Jumalankin jalkoihinsa; sanon: polkevat jalkoihinsa, mutta minä haluaisin sanoa toisin: he pitävät häntä tyhjän arvoisena eivätkä kuuntele hänen neuvonsa ääntä.
8. Ja katso, hän tulee enkelin sanojen mukaisesti kuudensadan vuoden kuluttua siitä hetkestä, jolloin isäni lähti Jerusalemissa.
9. Ja pahuutensa tähden maailma on arvioiva hänet tyhjän arvoiseksi; sen tähden he ruoskivat häntä, ja hän sallii sen tapahtua; ja he lyövät häntä, ja hän sallii sen tapahtua. He sylkevätkin häntä, ja hän sallii sen tapahtua ihmislapsia kohtaan tuntemansa armon ja pitkämielisyyden tähden.
10. Ja meidän isämme Jumala, joka johdatti heidät pois Egyptin maasta, pois orjuudesta ja myös varjeli heitä erämaassa, Aabrahamin ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, antaa itsensä enkelin sanojen mukaisesti ihmisenä jumalattomien käsiin, ylennettäväksi, Seenokin sanojen mukaisesti, ja ristiinnaulittavaksi, Neumin sanojen mukaisesti, ja haudattavaksi, Senoksen sanojen mukaisesti, jotka hän puhui kolmen päivän pimeydestä, mikä merkki annettaisiin hänen kuolemastaan merensaarilla asuville, mutta varsinkin niille, jotka ovat Israelin huonetta.
11. Sillä näin puhui profeetta: Herra Jumala on totisesti sinä päivänä etsiskelevä koko Israelin huonetta; toisia äänellään heidän suureksi ilokseen ja pelastukseksi heidän vanhurskautensa tähden, ja toisia voimansa ukkosenjylinässä ja salamoissa, rajuilmassa, tulella ja savulla ja pimeyden huurulla, antaen maan aueta ja vuorten siirtyä paikoiltaan.
12. Ja kaiken tämän täytyy totisesti tapahtua, sanoo profeetta Senos. Ja maan kallioiden täytyy haljeta; ja maan vaikeruksen tähden joutuvat monet merensaarten kuninkaat Jumalan Hengen vaikutuksen alaisiksi ja huudahtavat: Luonnon Jumala kärsii!
13. Ja mitä niihin tulee, jotka ovat Jerusalemissa, sanoo profeetta: He joutuvat kaikkien vainoamiksi, koska he ristiinnaulitsevat Israelin Jumalan ja kääntävät pois sydämensä, hyljäten tunnusteet ja ihmeet ja Israelin Jumalan voiman ja kunnian.
14. Ja koska he kääntävät pois sydämensä, sanoo profeetta, ja ovat halveksineet Israelin Pyhää, he tulevat vaeltamaan lihassa ja tuhoutumaan ja tulevat pilkaksi ja pistopuheeksi ja vihattaviksi kaikkien kansakuntien keskuudessa.
15. Siitä huolimatta, kun tulee se päivä, sanoo profeetta, jolloin he eivät enää käännä pois sydämiänsä Israelin Pyhästä, hän on muistava liitot, jotka hän teki heidän isiensä kanssa.
16. Silloin hän on muistava merensaaret; ja kaikki, jotka ovat Israelin huonetta, olen kokoava, sanoo Herra, profeetta Senoksen sanojen mukaisesti, maan neljästä äärestä.
17. Ja kaikki maa on näkevä Herran pelastuksen, sanoo profeetta; kaikki kansanheimot, sukukunnat, kielet ja kansat tulevat siunatuiksi.
18. Ja minä, Nefi, olen kirjoittanut nämä kansalleni, jotta minä ehkä saisin heidät taivutetuksi muistamaan Herran, heidän Lunastajansa.
19. Sen tähden minä puhun kaikelle Israelin huoneelle, jos niin tapahtuisi, että he saisivat nämä asiat tietoonsa.
20. Sillä katso, ajatus niistä, jotka ovat Jerusalemissa, kiusaa minua niin hengessäni, että kaikki jäseneni ovat voimattomat; sillä ellei Herra olisi armossaan ilmoittanut minulle heistä, kuten muinaisille profeetoille, olisin minäkin tuhoutunut.
21. Ja totisesti hän ilmoitti muinaisille profeetoille kaiken heistä. ja hän ilmoitti myös meistä monelle; sen tähden on tarpeen, että me tiedämme heistä, sillä se on kirjoitettu vaskilevyille.
22. Nyt tapahtui, että minä, Nefi, opetin veljilleni nämä asiat. Ja tapahtui, että minä luin heille paljon siitä, mitä oli vaskilevyihin kaiverrettuna, jotta he saisivat tietää, mitä tekoja Herra on tehnyt muissa maissa, muinaisten ihmisten keskuudessa.
23. Ja minä luin heille monia asioita, jotka olivat kirjoitettuina Mooseksen kirjaan; mutta saadakseni heidät täydellisemmin uskomaan Herraan, Lunastajaansa, minä luin heille, mitä profeetta Jesaja kirjoitti; sillä minä sovelsin kaikkia kirjoituksia meihin, jotta se, mitä luimme, olisi ollut meille hyödyksi ja opiksi.
24. Sen tähden minä puhuin heille, sanoen: Kuulkaa profeetan sanoja, te, jotka olette Israelin huoneen jäännöstä, oksa, joka on taitettu pois rungostansa; kuulkaa profeetan sanoja, jotka kirjoitettiin koko Israelin huoneelle, ja soveltakaa ne itseenne, jotta teillä olisi toivo, teillä samoin kuin veljillänne, joiden yhteydestä teidät on taitettu pois; sillä tällä tavoin on profeetta kirjoittanut.

20 LUKU

Vaskilevyihin kirjoitetut profetiat. Vertaa Jesajan 48 lukuun.

1. Kuunnelkaa ja kuulkaa tämä, oi Jaakobin huone, te, joita kutsutaan Israelin nimellä ja jotka olette lähteneet Juudan vesistä, eli kasteen vesistä, te, jotka vannotte Herran nimeen ja muistatte Israelin Jumalan, mutta ette vannu totuudessa ettekä vanhurskaudessa.
2. Kuitenkin he kutsuvat. itseään pyhän kaupungin mukaan, mutta he eivät pidä tukenansa Israelin Jumalaa, joka on Herra Sebaot; Herra Sebaot on hänen nimensä.
3. Katso, entiset minä olen alusta asti ilmoittanut; minun suustani ne ovat lähteneet, ja minä olen ne kuuluttanut. Joutuisasti minä ne kuulutin.
4. Ja minä tein sen, koska minä tiesin, että sinä olet uppiskainen, ja sinun niskajanteesi on rautaa ja otsasi vaskea;

5. ja niin minä ilmoitin sinulle halusta asti; kuulutin ne sinulle ennen kuin ne tapahtuivat; ja minä kuulutin ne, ettet sanoisi: Epäjumalankuvani on ne tehnyt, ja veistetty kuvani ja valettu kuvani on niin säätänyt.
6. Sinä olet nähnyt ja kuullut kaiken tämän; ettekö sitä tunnusta? Ja että olen kuuluttanut sinulle uusia tästä lähtien, salatuita, joita et tietänyt.
7. Ne ovat luodut nyt, eikä alusta asti; kuitenkin ennen päivää, jolloin et niitä kuullut, ne sinulle ilmoitettiin, jottet sinä sanoisi: Katso, minä ne tiesin.
8. Etkä sinä kuullut, etkä sitä tietänyt; ei ollut sinun korvasi siitä ajasta lähtien avoinna; sillä minä tiesin, että sinä toimisit perin uskottomasti ja että sinua kutsuttiin luopioksi hamasta äidin kohdusta.
9. Kuitenkin oman nimeni tähden minä olen pitkämielinen, ja ylistykseni tähden minä pidättäydyn tuhoamasta sinua.
10. Sillä katso, minä olen sinua sulattanut, minä olen sinut valinnut kärsimyksen pätsissä.
11. Itseni, itseni tähden minä tämän teen, sillä minä en salli että nimeäni häväistään, enkä minä kunniaani toiselle anna.
12. Kuule minua, oi Jaakob, ja sinä, Israel, jonka minä olen kutsunut, sillä minä olen sama; minä olen ensimmäinen, ja minä olen myös viimeinen.
13. Minun käteni on myös maan perustanut, ja minun oikea käteni on levittänyt taivaan. Minä kutsun ne, ja siinä ne ovat, molemmat.
14. Kokoonnutkaa kaikki ja kuulkaa; kuka heistä on ilmoittanut tämän heille? Herra on rakastanut häntä, ja hän on toteuttava sanansa, jonka hän on julistanut heidän kauttaan, ja hän tekee tahtonsa Babylonia vastaan, ja hänen käsivartensa on laskeutuva kaldealaisten päälle.
15. Herra sanoo myöskin: Minä Herra, minä olen puhunut; minä olen kutsunut hänet julistamaan, olen hänet tuonut, ja hän on menestyvä teillensä.
16. Lähestykää minua; minä en ole puhunut salassa; alusta asti, siitä ajasta alkaen, jolloin se julistettiin, minä olen puhunut; ja Herra Jumala ja hänen Henkensä on lähettänyt minut.
17. Ja näin sanoo Herra, sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen lähettänyt hänet, minä, Herra, sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä hyödyllistä on, ja joka johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä, minä olen tehnyt sen.
18. Oi, jospa olisit ottanut minun käskystäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi ollut niin kuin virta, ja sinun vanhurskautesi niin kuin meren aallot.
19. Myös sinun lastesi paljous olisi ollut niin kuin hiekka; sinun kohtusi hedelmä niin kuin hiekkajyvät; sen nimi ei olisi hävinnyt eikä kadonnut minun kasvojeni edestä.
20. Lähtekää Babyloniasta, paetkaa kaldealaisten luota, riemuhuudoin ilmoittakaa, kuulutakaa tämä, viekää tieto maan ääriin asti; sanokaa: Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin.
21. Eivätkä he janoa kärsineet; hän kuljetti heitä erämaiden halki; hän vuodatti heille vettä kallioista; kallionkin hän halkaisi, ja vettä virtasi.
22. Mutta vaikka hän on tehnyt kaiken tämän ja suurempiakin, ei jumalattomilla ole rauhaa, sanoo Herra.

21 LUKU

Jesajan kirjoitusten jatkoa, siten kuin se on vaskilevyille kirjoitettu. Vertaa Jesajan 49 lukuun.

1. Ja jälleen: Kuule, sinä Israelin huone, kaikki te, jotka olette taitetut pois ja karkoitettut kansani paimenten jumalattomuuden tähden; kaikki te, jotka olette taitetut pois, vieraisiin maihin hajotetut, jotka olette minun kansaani, oi Israelin huone. Kuulkaa minua, oi saaret, ja tarkatkaa, te kaukaiset kansat; Herra on minut kutsunut hamasta äidinkohdusta saakka, hamasta äitini helmasta hän on minun nimeni maininnut.
2. Ja hän teki minun suuni terävän miekan kaltaiseksi; kätki minut kätensä varjoon, ja hän teki minut hiotuksi nuoleksi, talletti minut viineensä;
3. ja hän sanoi minulle: Sinä olet minun palvelijani, oi Israel, jossa minä osoitan kirkkauteni.
4. Silloin minä sanoin: Hukkaan minä olen itseäni vaivannut, kuluttanut voimani turhaan ja tyhjäin; totisesti on minun oikeuteni Herran huomassa, minun tekoni Jumalani tykönä.
5. Ja nyt sanoo Herra, joka on minut palvelijakseen valmistanut hamasta äitini kohdusta palauttamaan Jaakobin hänen tykönsä; vaikka ei Israelia koottaisi, kuitenkin minä olen kallis Herran silmissä, ja minun Jumalani on minun väkevyyteni.
6. Ja hän sanoi: Vähän on sinulle siinä, että olisit palvelijani, kohottaaksesi ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuodaksesi takaisin Israelin säilyneet. Minä panen sinut myös pakanain valkeudeksi, jotta sinä olisit minun pelastukseni maan ääriin asti.
7. Näin sanoo, Herra, Israelin Lunastaja, hänen Pyhänsä, syvästi halveksitulle, kansojen inhoamalle, valtioiden orjalle: Kuninkaat näkevät ja nousevat seisomaan, ruhtinaatkin palvovat Herran tähden, joka on uskollinen.
8. Näin sanoo Herra: Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut, oi merensaaret, ja pelastuksen päivänä sinua auttanut; ja minä olen varjeleva sinua ja antava sinulle palvelijani kansalle liitoksi, kohottamaan ennalleen maan, jakamaan hävitetyt perintöosat:
9. sanomaan vangituille: Käykää ulos, pimeässä istuville: Tulkaa esiin. Teiden varsilta he löytävät laitumen, ja kaikki kalliokukkulat ovat heille laidunpaikkoina.
10. Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei helle eikä aurinko, satu heihin; sillä heidän armahtajansa johdattaa heitä ja vie heidät vesilähteelle.
11. Ja minä teen kaikki vuoreni teiksi ja minun valtatieni pitää korotettaman.
12. Ja sitten, oi Israelin huone, katso, he tulevat kaukaa; ja katso, nuo pohjoisesta, nuo lännestä, nuo Siinimin maalta.

13. Riemuitkaa, oi taivaat; ja iloitse, oi maa; sillä idässä olevien jalat saavat vahvistusta; ja puhjetkaa riemuun, oi vuoret; sillä heitä ei enää löydä; sillä Herra on lohduttanut kansaansa ja armahtaa kurjiansa.
14. Mutta katso, Siion on sanonut: Herra on minut hyljännyt, ja minun Herrani on minut unhottanut - mutta hän on näyttävä, ettei hän ole sitä tehnyt.
15. Sillä unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he unohtaisivatkin, minä en sinua unhota, oi Israelin huone.
16. Katso, kämmeniini olen minä sinut piirtänyt; sinun muurisi ovat aina minun edessäni.
17. Sinun lapsesi rientävät sinun hävittäjäsi vastaan; ja sinun raunioiksiraastajasi menevät sinun luotasi pois.
18. Nosta silmäsi ja katso ympärillesi; nämä kokoontuvat, ja he tulevat sinun tykösi kaikki. Ja niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, sinä totisesti puet heidät kaikki yllesi niin kuin koristeen ja sidot heidät vyöllesi niin kuin morsian vyönsä.
19. Sillä sinun rauniosi ja autiot paikkasi, ja sinun hävitetty maasi käy silloin liian ahtaaksi asukkaille; ja kaukana ovat ne, jotka sinua söivät.
20. Lapset, joita olet saava ensimmäiset menetettyäsi, sanovat jälleen korviesi kuullen: Paikka on minulle liian ahdas, tee minulle tilaa, jotta voin asua.
21. Silloin sinä sanot sydämässäsi: Kuka on nämä minulle synnyttänyt nähtyään minun menettäneen lapseni ja olevan hedelmätön, vanki, ja kulkevan paikasta toiseen? Ja kuka on nämä kasvattanut? Katso, minut oli jätetty yksin: nämä, missä he ovat olleet?
22. Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä nostan käteni pakanain puoleen ja kohotan lippuni kansoja kohti; ja he tuovat sinun poikasi sylissänsä ja kantavat sinun tyttäresi olkapäillänsä.
23. Ja kuninkaista tulee sinulle kasvatusisät ja heidän kuningattaristansa sinulle imettäjät; sinun edessäsi he kumartuvat maahan kasvoillensa ja nuolevat tomun sinun jaloistasi; ja sinä olet tietävä, että minä olen Herra, sillä ne, jotka minua odottavat, eivät häpeään joudu.
24. Sillä otetaanko mahtavalta saalis, tai vapautetaanko lailliset vangit?
25. Mutta näin sanoo, Herra vieläpä mahtavan vangit otetaan pois ja saalis riistetään väkevältä; sillä minä taistelen sitä vastaan, joka sinua vastaan taistelee, ja minä pelastan sinun lapsesi.
26. Ja minä panen sinun sortajasi syömään omaa lihaansa; he juopuvat omasta verestään niin kuin makeasta viinistä, ja kaikki liha on tietävä, että minä, Herra, olen sinun Vapahtajasi ja sinun Lunastajasi, Jaakobin Väkevä.

22 LUKU

Nefi tulkitsee Jesajan profetiat. Ennustus luvatussa maassa asuvasta mahtavasta pakanakansasta. Pakanat ruokkivat Lehin jälkeläisiä. Siionia vastaan taistelevien kohtalo.

1. Ja nyt tapahtui, että sen jälkeen kun minä, Nefi, olin lukenut nämä asiat, jotka oli kaiverretty vaskilevyihin, minun veljeni tulivat luokseni ja sanoivat minulle: Mitä nämä asiat tarkoittavat, jotka olet lukenut? Katso, onko ne ymmärrettävä sen mukaan, mikä on hengellistä, mikä tulee tapahtumaan hengen mukaan eikä lihan?
2. Ja minä, Nefi, sanoin heille: Katso, Hengen ääni ilmoitti ne profeetalta; sillä Henki saattaa kaikki ne asiat profeettojen tietoon, jotka tulevat ihmislasten osaksi lihan mukaan.
3. Sen tähden ne asiat, joista minä olen lukenut, ovat asioita, jotka kuuluvat sekä ajallisiin että hengellisiin; sillä käy ilmi, että Israelin huone ennemmin tai myöhemmin hajotetaan yli kaiken maan ja kaikkien kansakuntien sekaan.
4. Ja katso, on paljon sellaisia, joista ne, jotka ovat Jerusalemissa, eivät enää mitään tiedä. Suurin osa kaikista sukukunnista on johdettu pois; ja heidät oli hajotettu sinne tänne merensaarille, ja sitä, missä he ovat, ei yksikään meistä tiedä, paitsi sitä, että me tiedämme heidät johdetun pois.
5. Ja sen jälkeen kun heidät on johdettu pois, on nämä asiat profetoitu heistä sekä kaikista niistä, jotka tästä lähin sirotellaan ja hajotetaan Israelin Pyhän tahdosta; sillä häntä vastaan he paaduttavat sydämensä; sen tähden heidät hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan, ja kaikki ihmiset vihaavat heitä.
6. Mutta siitä huolimatta pakanat myöhemmin ovat heitä ravinneet. Ja Herra on kohottanut kätensä pakanain ylle ja pystyttänyt heidät lipuksi, ja nämä ovat kantaneet heidän lapsiaan sylissänsä ja heidän tyttäriään olkapäillänsä; katso, nämä asiat, joista on puhuttu, ovat ajallisia; sillä sellaiset ovat Herran liitot meidän isiemme kanssa, ja se tarkoittaa meitä tulevina päivinä sekä kaikkia veljiämme, jotka ovat Israelin huonetta.
7. Ja se merkitsee, että on tuleva sellainen aika, että kun koko Israelin huone on siroteltu ja hajotettu, Herra Jumala kohottaa mahtavan kansakunnan pakanain keskuudesta, juuri tässä maassa; ja se on hajottava meidän jälkeläisemme.
8. Ja kun meidän jälkeläisemme on hajotettu, Herra Jumala ryhtyy pakanain keskuudessa tekemään ihmeellistä tekoa, mikä on oleva meidän jälkeläisillemme suuriarvoinen; sen tähden vertauksena sanotaan. että pakanat ravitsevat heitä sylissänsä ja olkapäillänsä.
9. Ja se on oleva arvokas myös pakanoille; eikä ainoastaan pakanoille, vaan koko Israelin huoneelle, taivaallisen Isän Aabrahamin kanssa tekemien liittojen ilmoittamiseksi, jotka lupaavat: Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.
10. Ja minä tahtoisin, veljeni, teidän tietävän, etteivät kaikki sukukunnat maan päällä voi tulla siunatuksi, ellei hän paljasta käsivarttaan kaikkien kansakuntien nähden.
11. Sen tähden Herra Jumala on paljastava käsivartensa kaikkien kansakuntien nähden toteuttamalla liittonsa ja tuomalla evankeliuminsa niille, jotka ovat Israelin huonetta.

12. Sen tähden hän johdattaa heidät jälleen pois vankeudesta, ja heidät kootaan yhteen perintömaihinsa; ja heidät johdatetaan pois pimeästä ja synkeydestä, ja he tulevat tietämään, että Herra on heidän Vapahtajansa ja Lunastajansa, Israelin Väkevä.
13. Ja sen suuren ja iljettävän kirkon veri, joka on kaiken maan portto, on tuleva heidän itsensä päälle; sillä he sotivat keskenänsä, ja miekka, jota he pitivät omassa kädessään, osuu heidän omaan päähänsä, ja he juopuvat omasta verestään.

14. Ja kaikki kansakunnat, jotka sotivat minua vastaan, sinä Israelin huone, käännytetään toinen toistansa vastaan, ja he putoavat kuoppaan, jonka he kaivoivat, saadaksensa Herran kansan satimeen. Ja kaikki ne, jotka taistelevat Siionia vastaan, tuhotaan, ja se suuri portto, joka on vääristellyt Herran suorat tiet, tuo suuri ja iljettävä kirkko, on sortuva tomuun, ja sen sortuminen on oleva suuri.
15. Sillä katso, sanoo profeetta, pian tulee aika, jolloin saatanalla ei enää ole valtaa ihmislasten sydämiin; sillä kohta tulee päivä, jolloin kaikki ylpeät ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat oljenkorsia; ja tulee päivä, jolloin heidät pitää poltettaman.
16. Sillä pian tulee aika, jolloin Jumalan täyteen mittaan kasvanut viha vuodatetaan kaikkien ihmislasten ylitse; sillä hän ei ole salliva sitä, että jumalattomat tuhoavat vanhurskaat.
17. Sen tähden hän varjelee vanhurskaat voimallansa, vaikka hänen täyteen mittaan kasvaneen vihansa täytyykin tulla, ja vanhurskaat varjellaan siten, että heidän vihollisensa tulella hävitetään. Sen tähden vanhurskaiden ei tarvitse peljätä; sillä näin sanoo profeetta; he pelastuvat, vaikka se tapahtuu ikään kuin tulen läpi.
18. Katsokaa, veljeni, minä sanon teille, että tämän kaiken täytyy ennen pitkää tulla; veren ja tulen ja savupilvien täytyy tulla; ja sen täytyy tapahtua täällä maan päällä; ja se tulee ihmisille lihan mukaan, jos he paaduttavat sydämensä Israelin Pyhää vastaan.
19. Sillä katso, vanhurskaat eivät tuhoudu; sillä totisesti täytyy tulla ajan, jolloin ne, jotka taistelevat Siionia vastaan, hakataan pois,
20. Ja Herra on totisesti valmistava tien kansallensa, jotta kävisi toteen, mitä Mooses puhui, sanoessaan: Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu. Ja on tapahtuva, että kaikki ne, jotka eivät sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.
21. Ja nyt minä, Nefi, ilmoitan teille, että tämä profeetta, josta Mooses puhui, oli Israelin Pyhä; sen tähden hän on tuomitseva vanhurskaasti.
22. Eikä vanhurskaiden ole tarvis peljätä, sillä he eivät joudu häpeään. Mutta ihmislasten keskuuteen rakennetaan perkeleen valtakunta, joka perustetaan niiden keskelle, jotka ovat lihassa -
23. sillä pian tulee aika, jolloin kaikki kirkot, jotka rakennetaan edun tavoittelun tähden, ja kaikki ne, jotka rakennetaan vallan saamiseksi ihmisiin, ja ne, jotka rakennetaan maailman silmissä saavutettavan suosion tähden, ja ne, jotka etsivät lihan nautintoja ja sitä, mikä maailmasta on, ja harjoittavat kaikenlaista jumalattomuutta; sanalla sanoen, kaikki ne, jotka kuuluvat perkeleen valtakuntaan, ovat niitä, joiden täytyy peljätä ja väristä ja vapista; he ovat niitä, jotka pitää painettaman maan tomuun; he ovat niitä, jotka pitää hävitettämän kuin oljenkorret; ja tämä on profeetan sanojen mukaan.
24. Ja pian tulee aika, jolloin vanhurskaiden pitää vaurastuman kuin syöttövasikat ja Israelin Pyhän hallitseman vallassa ja voimassa ja väkevyydessä ja suuressa kirkkaudessa.
25. Ja hän kokoaa lapsensa maan neljästä äärestä; ja hän laskee lampaansa, ja he tuntevat hänet; ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen; ja hän on kaitseva lampaitansa, ja hänessä he löytävät laitumen.
26. Ja hänen kansansa vanhurskauden tähden ei saatanalla ole mitään valtaa; sen tähden hän ei pääse irti moniin vuosiin; sillä hänellä ei ole mitään valtaa ihmisten sydämiin, koska he elävät vanhurskaudessa ja Israelin Pyhä hallitsee.
27. Ja nyt katso, minä, Nefi, sanon teille, että kaiken tämän täytyy tulla lihan mukaan.
28. Mutta katso, kaikki kansanheimot, sukukunnat, kielet ja kansat saavat asua turvassa Israelin Pyhässä, jos he tekevät parannuksen.
29. Ja nyt minä, Nefi, lopetan; sillä minä en rohkene puhua tätä enempää näistä asioista.
30. Sen tähden, veljeni, minä haluaisin teidän ottavan huomioon, että asiat, jotka on kirjoitettu vaskilevyille, ovat tosia; ja ne todistavat, että tulee olla kuuliainen Jumalan käskyille.
31. Sen tähden teidän ei pidä luulla, että minä ja minun isäni ovat ainoat, jotka ovat niistä todistaneet ja niitä myös opettaneet. Jos siis olette kuuliaiset käskyille ja pysytte vahvana loppuun asti, te pelastutte viimeisenä päivänä. Ja näin on. Amen.